

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

(3.ப்ரபாவ பத்ததி)

(உடையவர் போற்றிய நம்பெருமாளின் திருவடிகள்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

31. வந்தே தத் ரங்கநாதஸ்ய மாந்யம் பாதுகயோ: யுகம்

உந்தநாதநாம் அவநதி: நதாநாம் யத்ர ச உந்ததி:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகளை வணங்காமல் உள்ளவர்களுக்குத் தாழ்வான நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆனால் அந்தப் பாதுகைகளைப் போற்றி, வணங்குபவர்களுக்கு மிகவும் உயர்ந்த நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட அந்த இரண்டு பாதுகைகளையும் நான் வணங்குகிறேன்.

விளக்கம் - பாதுகைகளை அணிவதில் திருவரங்கனுக்கு மகிழ்வே ஆகும். எப்படி என்றால் இதனை தன்னுடைய திருவடிகளில் சேர்த்துக்கொள்ள குனிந்து பார்க்கிறான். தொடர்ந்து பாதுகைகளை அணிந்து கொள்கிறான். அதன் பின்னர் முன்னை விடச் சற்று அதிகமாக உயர்ந்து நிற்கிறான். ஆக, பாதுகையால் உயர்த்தி உள்ளது அல்லவா? ஆகவே திருவரங்கனையே உயர்த்தும் மேன்மையும் பாதுகைக்கு உண்டு எனலாம்.

32 நிச்சேஷம் அம்பரதலம் யதி பத்ரிகா ஸ்யாத்

ஸப்த அர்ணவீ யதி ஸமேத்ய மஷீ பவித்ரீ

வக்தா ஸஹஸ்ரவதந: புருஷ ஸ்வயம் சேத்

லிக்யதே ரங்கபதி பாதுகயோ: ப்ரபாவ:

பொருள் - பாதுகையின் பெருமைகளை எழுத இயலும் - எப்படி? ஆகாயம் முழுவதுமாகச் சேர்ந்து பெரியதொரு காகிதமாக இருந்தல் வேண்டும். ஏழு கடலும் இணைந்து, எழுதும் மையாக மாற வேண்டும். எழுதுபவனாக ஆயிரம் தலைகளுடன் கூடிய பரம்புருஷனாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனே இருக்க வேண்டும். இப்படி என்றால் - பாதுகையின் பெருமைகளை ஏதோ ஒரு சிறிய அளவு எழுதி முடிக்க இயலும்.

விளக்கம் - இங்கு ஸ்வயம் என்ற பதம் காண்க. இதன் பொருள் “தானாகவே” என்பதாகும். ஒரு செயலை மற்றவர்கள் கூறிச் செய்வதை விட நாமாகவே செய்தால் ஈடுபாடு அதிகம் அல்லவா? அது போன்று இங்கு திருவரங்கன் தானாகவே ஈடுபாட்டுடன் முயன்றால் மட்டுமே பாதுகைகளின் முழுப் பெருமைகளும் அவனுக்கும் பிடிபடும் என்றார். மேலும் லிக்யதே என்ற பதம் “எழுதப்படலாம்” என்று ஐயத்துடன் கூறுவதைக் காண்க.

33 வேத உபப்ருஹ்மண குதாஹலிநா நிபத்தம்

விச்வம்பரா ச்ருதிபவேந மஹர்ஷிணா யத்

வ்யாஸேந யத் ச மதுஸூதந பாதரசேஷ

த்வே சக்ஷுஷீ த்வதுநுபாவம் அவேக்ஷிதும் ந:

பொருள் - மது என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! வேதங்களின் உண்மையான பொருளை உணர்ந்து கொள்வதில் சிரமம் அதிகம் ஆகும். அப்படிப்பட்ட வேதத்தின் பொருளை உலகிற்கு உணர்த்த எண்ணிய வ்யாஸ பகவான் மஹாபாரதத்தையும், வால்மீகி மஹரிஷி இராமாயணத்தையும் அருளிச்செய்தனர். இவை இரண்டும் பாதுகையாகிய உனது பெருமைகளை நாங்கள் காண்பதற்கு ஏற்ற இரு கண்கள் போன்று உள்ளன.

விளக்கம் - இராமாயணம், மஹாபாரதம் ஆகிய இரண்டிலும் பாதுகையின் பெருமை எவ்விதம் கூறப்பட்டது? இராமாயணத்தில் இராமனின் பாதுகைகளைப் பரதன் தனது தலையில் தாங்கி அயோத்தி வந்தான். மஹாபாரதத்தில் க்ருஷ்ணனின் பாதுகைகளை உத்தவர் தனது தலையில் ஏற்று பத்ரிகாச்ரமம் வந்தார்.

34 ப்ரத்யக்ஷயந்தி பரிசுத்ததிய : யதாவத்

ராமாயணே ரகுபுரந்தர பாதரசேஷ

சச்வத் ப்ரபஞ்சிதம் இதம்பரையவ வ்ருத்த்யா

ஸம்சேஷப விஸ்தரதசாஸு தவ அநுபாவம்

பொருள் - ஸ்ரீராமனின் பாதுகையே! ஸ்ரீமத் இராமாயணத்தில் பல இடங்களில் உனது பெருமைகள் சுருக்கமாகவும் விரிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. தெளிந்த அறிவை உடையவர்கள் இவற்றை உணர்கின்றனர். அவர்கள் உனது பெருமையை இவற்றின் மூலம் கண்ணால் காண்பது போன்று தெளிவாக அறிகின்றனர்.

விளக்கம் - பதினான்கு ஆண்டுகள் ஸ்ரீராமனின் சிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்து, அவனுக்கும் மேலாக இந்த உலகத்தைப் பாதுகைகள் ஆண்டன என்பதை அந்தக் காலகட்டத்தில் இருந்தவர்கள் கண்டனர் என்றார். அதனையே இராமாயணம் கூறுகிறது என்றார்.

35 அல்பச்ருதைரபி ஜநை: அநுமீயஸே த்வம்

ரங்கேசபாது நிபதம் நிகம் உபகீதா

ஸாரம் ததர்த்தம் உபப்ருஹ்மயிதும் ப்ரணீதம்

ராமாயணம் தவ மஹிம்நி யத: ப்ரமாணம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! மிகவும் சிறிய அளவே வேதத்தைப் பற்றி அறிந்தவர்கள் கூட, “பாதுகையைப் பற்றி வேதத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது”, என்று கூறுகின்றனர். இது எப்படி சாத்தியம்? வேதங்களின் முழு அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தும் விதமாக உள்ள இராமாயணத்தில் உனது பெருமைகள் பல இடங்களில் கூறியுள்ளதால் ஆகும்.

விளக்கம் - வேதங்களை ஓரளவு அறிந்தவர்கள் என்ன நினைக்கின்றனர் என்றால், “பாதுகையைப் பற்றி வால்மீகி முனிவர் இராமாயணத்தில் மிகவும் பரக்கப் பேசியுள்ளார். வால்மீகியைப் போன்றவர்கள் எந்த ஒரு கருத்தைக் கூறுவதாக இருந்தாலும், அந்தக் கருத்து வேதத்தில் கூறப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே கூறுவார்கள். ஆக, பாதுகையைப் பற்றி இவர் கூறுவதன் மூலம், இதனைப் பற்றி வேதங்களின் நிச்சயமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும்”, என்பதாகும்.

36 திஷ்டந்து ச்ருத: ததோபி மஹிதம் ஜாகர்த்தி தத் பாதுகே

தத் தாத்ருக் ப்ரதநாய தாவக குண க்ரமாய ராமாயணம்

யஸ்ய ஆஸீத் அரவிந்த ஸம்பவ வதூ மஞ்ஜீர சிஞ்ஜாரவ

ஸ்பர்த்தா துர்த்தர பாதபத்த பணிதி: வல்மீக ஜந்மா கவி:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! வேதங்கள் உன்னைப் பற்றி உயர்வாகக் கூறுவது இருக்கட்டும் . ஆயினும் அந்த வேதங்களைக் காட்டிலும் அனைவராலும் கொண்டாடப்படும் இராமாயணம் உனது குணங்களையும் மேன்மையையும் வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளது. இந்த உலகில் உள்ள புற்றில் இருந்து வெளி வந்த வால்மீகி மஹரிஷி, இத்தகைய இராமாயணத்தை எவ்விதம் இயற்றினார்? தாமரை மலரில் அமர்ந்துள்ள ப்ரம்மனின் தேவியான ஸரஸ்வதியின் கால் சிலம்புகளின் ஒலி மூலம் ஏற்பட்ட ஒசைகளே இவரது வாயில் இருந்து, இராமாயணச் சொற்களாகப் புறப்பட்டன அல்லவா?

விளக்கம் - இராமனைக் குறித்த த்யானத்தில் அமர்ந்த வால்மீகி, அந்தத் த்யானத்தில் மூழ்கி புற்றாகவே இருந்தார். பின்னர் த்யானம் முடிந்து எழுந்து, தான் பெற்ற இராம அனுபவத்தை உலகிற்கு உணர்த்தினார். அந்த வேளையில் ப்ரம்மனின் அனுக்ரஹம் பெற்றவராதலால், ஸரஸ்வதியின் க்ருபைக்குப் பாத்திரமானார். இராமாயணத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்விற்குத் தகுந்தபடி

அவள் ஆடிக் காண்பிக்க, அவளது க்ருபையால் இவரது வாயிலிருந்து சொற்கள் ப்ரவாஹமாக வந்தன.

37பக்தி ப்ரஹ்ம புரப்ரபஞ்ஜந ஜடாவாட ஸநீட ஸ்புரத்

சூடார்க்வத வாஸநா பரிமள ஸ்த்யாநே ஸ்தும: பாதுகே

ரங்கசேஷாணிப்ருத் அங்கிரிபத்மயுகளீ பூர்ண ப்ரபத்தே: பலம்

நிச்சிந்வந்தி விபச்சித: சமதநா: நித்யம் யதுத்தம்ஸநம்

பொருள் - திரிபுராஸூரன் என்ற அரக்கனை அழித்த சிவன், தனது சிரஸில் எப்போதும் உன்னைத் (பாதுகை) தரித்தவனாகவே உள்ளான். உன் மீது உள்ள பக்தியால் இவ்வாறு வணங்கியபடி உள்ளான். இதனால் அவன் ஜடாமுடியில் சூடியுள்ள கொன்றை மலர்களின் வாசம், பாதுகையில் எப்போதும் வீசியபடி உள்ளது. இதனால் மகிழ்ந்த பாதுகை, பருமனாக உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பாதுகையை நாம் வணங்குகிறோம். இந்த்ரியங்களை அடக்கத் தெரிந்தவர்களான வித்வான்கள் செய்வது என்ன? பாதுகையைத் தங்கள் சிரஸில் தாங்கியபடி உள்ளனர். அவர்கள், “ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளில் அடைக்கலம்”, என்று தங்கள் மனம் மற்றும் வாக்கினால் கூறுவதற்கு ஏற்ற பயன் இதுவே என்று எண்ணுகின்றனர்.

விளக்கம் - இராமாயணத்தில் பாதுகையின் பெருமையைப் பற்றிக் கூறியவர், இங்கு அதனைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்பது பற்றிக் கூறுகிறார். நம்பெருமானின் அடியார்கள் எப்போதும் தங்கள் தலையில் அவனது பாதுகையை ஏற்பதையே விரும்புவர் என்றார்.

38 மாத: பாதுகே தவ குணாந் க: ஸ்தோதும் அஸ்தோகதீ:

கோடரேஷு யதர்பண ப்ரணயிநாம் ஸேவாசஷணே ஸ்வர்க்கிணாம்

அந்யோந்யம் கூபிபதாம் அஹம் ப்ரதமிகா ஸம்மர்த்த கோலாஹலம்

விஷ்வக்ஸேந விஹார வேத்ரலதிகா கம்ப: சிராத் லும்பதி.

பொருள் - மாதவனாகிய க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! அனைவருக்கும் தாய் போன்றவளே ! உனது குணங்கள் முழுவதையும் நன்கு உணர்ந்து, உன்னைத் துதிபாடும் அறிவு கொண்டவர்கள் யார் உள்ளனர்? உனது நாயகனான நம்பெருமானைத் தேவர்கள் வணங்க வருகின்றனர். அப்போது உன்னைத் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக்கொள்வதற்காக அவர்கள், “நான் முந்தி, நீ முந்தி” , என்று போட்டி போடுகின்றனர். இதனால் அங்கு பெரும் சப்தம் ஏற்படுகிறது. விஷ்வக்ஸேனர் தனது கையில் விளையாட்டிற்காக வைத்துள்ள பிரம்பைக் காண்பித்து, சிரமப்பட்டு இவர்கள் எழுப்பும் சப்தத்தை அடக்குகிறார். இப்படிப்பட்ட தேவர்களாலும் உன்னைத் துதிக்க இயலாது.

விளக்கம் - நம்பெருமானின் திருமுன்பாகப் பலரும் சடாரியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக முண்டியபடி வருவார்கள். அப்போது அங்கு பெரும் கூட்ட நெரிசல் உண்டாகிறது. இவ்விதம் நாம்தான் வருகிறோம் என்பது இல்லை, தேவர்களும் நிற்கின்றனர். இந்நிலையில் அங்கு வரும் விஷ்வக்சேனர் தேவர்களிடம், “நம்பெருமாள் இந்த மனிதர்கள் மீது உள்ள வாத்ஸல்யத்தினால் இங்கு வந்தவன் ஆவான். ஆகவே அவனது சடாரியைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கே முதலிடம்”, என்று வரிசைப்படுத்தியபடி உள்ளார்.

39 யோஷித்யூத த்ருஷந்தி அபோட சகட ஸ்தேமாநி வைமாநிக
ஸ்ரோதஸ்விநீ உபலம்பநாநி பஸித் உதஞ்சத் பரீக்ஷிந்தி ச
தூத்யாதிஷ்வபி தூர்வசாநி பதயோ: க்ருத்யாநி மத்வேவ யத்
தத் தே தத் ப்ரணயம் தத் ஏவ சரணத்ராணம் வருணே ரங்கிண:

பொருள் - நம்பெருமானின் திருவடிகள் எப்படிப்பட்டவை - கல்லாகக் கிடந்த அகலிகையைப் பெண்ணாக மாற்றியவை; பலம் வாய்ந்த சகடாசுரனை உதைத்து அழித்தவை; த்ரிவிக்ரம அவதாரத்தில் வானம் வரை அளந்து, கங்கையை உண்டாக்கியவை; சாம்பலில் இருந்து பரீக்ஷித் அரசனை உண்டாக்கியவை; பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்றவை ஆகும். இப்படிப்பட்ட பல குணங்களை வெளிப்படுத்திய திருவடிகளுடன் எப்போதும் பாதுகைகள் சினேகத்துடன் பிரியாமல் உள்ளன. இப்படியாக நம்பெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! எனக்கு மேன்மை ஏற்பட அருள்வாயாக.

விளக்கம் - ஒவ்வொரு செயலிலும் ஒவ்வொரு திருக்கல்யாண குணம் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இதில் பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்ற ஸௌலப்யம் மிகவும் போற்றத்தக்கது. அது போன்று அந்தத் திருவடிகளைத் தன்னிடம் அழைத்து வந்து, தனக்கு மேன்மை அளிக்கவேண்டும் என்றார்.

40 வந்தே தத் மதுகைடப ஆரிபதயோ: மித்ரம் பதத்ரத்வயம்
யத்தத் பக்தி பராநதேந சிரஸா யத்ர க்வசித் பிப்ரதி
த்வித்ர ப்ரஹ்ம விநாடிகா அவதி பத வ்யத்யாஸ சங்காபர
த்ராஸ உத்கம்பதசா விஸம்ஸ்துல த்ருதி: த்ரைவிஷ்டபானாம் கண:

பொருள் - மது, கைடபன் என்னும் அசுரர்களுக்குச் சத்ருவாக உள்ள நம்பெருமானின் திருவடிகளுக்குப் பாதுகைகள் மிகவும் பொருத்தமான ஸ்நேகத்துடன் உள்ளன. இப்படியாக

அந்தத் திருவடிகளை அவை காப்பாற்றுகின்றன. அந்தப் பாதுகைகளை நான் வணங்குகிறேன். இவற்றின் மற்றொரு பெருமை என்னவெனில் - ஒருவன் மிகுந்த பக்தியுடன் அந்தப் பாதுகைகளைத் தனது தலையில் ஏற்கும்போது, ப்ரம்மனின் இரண்டு மூன்று விநாடிகள் மட்டுமே பதவியில் உள்ள தேவதைகள், தங்கள் பதவிக்கு இவனால் (பாதுகையைத் தலையில் ஏற்பவன்) ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சி நடுங்குகின்றனர்.

விளக்கம் - நமது ஒரு வருடம் என்பது தேவர்களின் ஒரு நாள் ஆகும். தேவர்களின் ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் ப்ரம்மனின் ஒரு பகல் ஆகும். ஒரு பகலில் 14 மன்வந்தரங்கள் ஏற்படும். ஒவ்வொரு மன்வந்தரமும் ப்ரம்மனின் இரண்டு மூன்று நாழிகைகளுக்கு மட்டுமே சமமாகும். இந்த ஒவ்வொரு மன்வந்தரத்திலும் தேவர்களின் பதவிகள் மாற்றம் அடையும். இவ்வாறு அற்பகாலமே உள்ள தங்கள் பதவிக்கு, பாதுகையைத் தலையில் ஏற்பவன் மூலம் ஆபத்து வருமோ என்று தேவர்கள் நடுங்குவார்கள்.

41 பத்மா காந்த பத அந்தரங்க விபவ உத்ரித்தம் பதத்ரம் பஜே
யத் பக்த்யா நமதாம் த்ரிவிஷ்டபஸதாம் சூடாபதேஷு அர்பிதம்
நித்ய ஆபீத நக இந்து தீதிதி ஸுதா ஸந்தோஹம் உச்சை: வமதி
அந்த: நூநம் அமாந்தம் அந்திக லஸத் சேஷாபட சத்மநா

பொருள் - தாமரையில் அமர்ந்துள்ள ஸ்ரீரங்கநாயகியின் நாயகனான நம்பெருமாள் திருவடிகளுடன் சிநேகமாக உள்ளதால் பாதுகை மிகவும் உயர்ந்துள்ளது. அவற்றை நான் வணங்குகிறேன். கோயில்களில் தலை வணங்கி நிற்கும் தேவர்களுக்குச் சடாரி வைக்கப்படும்போது, முதலில் அவர்கள் தலையில் பரிவட்டம் என்ற வெண்மையான பட்டாடை கட்டியபின் சடாரி வைக்கின்றனர். இது எப்படி உள்ளது? நம்பெருமாளின் திருவடி நகங்கள் சந்திரனைப் போன்று குளிர்ந்த கதிர்களை வீசியபடி உள்ளன. அந்த அமிர்தத்தைப் பருகிய பாதுகைகள், அந்த வெண்மையான அமிர்தத்தைக் கக்குவது போல் உள்ளது.

விளக்கம் - கடந்த ச்லோகத்தில் தேவர்கள் பாதுகையைத் தலையில் ஏற்கும் மனிதனைக் கண்டு அச்சம் கொள்வதாகக் கூறினார். அந்த அச்சத்தை நீக்க, தேவர்கள் தாங்களும் விரைவாக நம்பெருமாளின் திருமுன்பாக நின்று, சடாரியைத் தலையில் ஏற்கின்றனர். இதனால் அவர்களின் பதவியைப் பற்றிய அச்சம் நீங்குகிறது.

42. தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதத்ர யுகளம் த்ரயந்த பர்யந்தகம்
 சிந்தாதீத விபூதிகம் விதரது ச்ரேயாம்ஸி பூயாம்ஸி ந:
 யத் விக்ராந்திதசா ஸமுத்தித பத ப்ரஸ்யந்தி பாதஸ்விநீ
 ஸக்யேநேவ ஸதா நதஸ்ய தநுதே மௌளௌ ஸ்திதிம் சூலிந:

பொருள் - "தத் விஷ்ணோ : பரமம் பதம்" என்று உபநிஷத்துக்கள் பாதுகையின் மேன்மையைக் கூறுகின்றன. இப்படியாக உயர்ந்த ஐச்வர்யம் உடைய ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகள் நமக்கு உயர்ந்த நன்மைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். நம்பெருமாள் த்ரிவிக்கிரமனாக நின்றபோது, அவன் திருவடிகளில் இருந்து பெருகிய கங்கையுடன் பாதுகை தொடர்புடையதாக ஆனது. அப்போதிலிருந்து கங்கை எவ்வாறு சிவனின் தலையில் எப்போதும் உள்ளதோ, அதுபோன்று பாதுகையும் சிவனின் தலையில் உள்ளது.

விளக்கம் - சிவனின் தலையில் உள்ள இரண்டு பொருள்கள் குறித்துக் கூறினார். அவை கங்கையும் பாதுகையும் என்றார். இரண்டுமே எம்பெருமானின் திருவடிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவையாகும். ஒன்று (கங்கை) த்ரிவிக்கிரமனாக நம்பெருமாள் நின்றபோது அவனுடைய திருவடிகளின் தொடர்பு அடைந்தது. மற்றொன்று அவனது திருவடிகளில் எப்போதும் இருப்பதால், அவன் திருவடிகளின் தொடர்பு பெற்றது.

43 அம்புநி அம்புநிதே: அநந்யகதிபி: மீநை கியத் கம்யதே

க்லேசேநாபி கியத் வ்யலங்கி ரபஸ உத்துங்கை: ப்லவங்கேச்வரை:

விஜ்ஞாதா கியதீ புந: ச்ஷிதிப்ருதா மந்தேந கம்பீரதா

கிம்தை: கேசவ பாதுகா குண மஹாம்போதே: தடஸ்தா வயம்.

பொருள் - நீரைத் தவிர வேறு இடங்கள் உயிர் வாழ இயலாத மீன்கள் கூட கடலில் ஓரளவு மட்டுமே செல்ல இயலும். வேகத்தில் சிறந்தவர்களான அனுமான் முதலானவர்கள் கூட கடலில் ஓரளவு மட்டுமே தாண்டிச் செல்ல இயன்றது; அதற்கே மிகவும் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது. திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது மந்தரமலை அந்தக் கடலின் ஆழத்தை ஓரளவு மட்டுமே கண்டது. அவற்றைப் பற்றி நமக்கு என்ன? நம்பெருமானுடைய பாதுகைகளின் குணங்கள் பெரிய ஸமுத்திரம் போன்று உள்ளது. மற்றவற்றைப்போல் அல்லாமல் நாம் அதன் கரையிலேயே அல்லவா நின்று கொண்டிருக்கிறோம்?

விளக்கம் - தங்களால் ஆழம் காண இயலாது என்று அறிந்த மீன்கள், எப்படியாவது கடலின் ஆழத்தைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று வீண் முயற்சி செய்தபடி உள்ளன. அக்கடலின் நீள அகலங்களை அறியவேண்டும் என்று சிலர், தங்களை அனுமனாக எண்ணிக்கொண்டு வீண் முயற்சி செய்தபடி உள்ளனர். நாம் இது போன்று செய்யவேண்டாம் - காரணம் நம்பெருமாளின்

பாதுகைகளுக்கு உள்ள குணங்கள் ஸமுத்திரத்தை விட ஆழமானது என்று நாம் அறிவோம். அப்படி உள்ளபோது அவற்றை நாம் வர்ணித்துவிடுவோம் என்று ஏன் வீண் முயற்சி செய்யவேண்டும்?

44 பதகமல ரஜோபி: வாஸிதே ரங்கபர்த்து:

பரிசுத நிகமாந்தே பாதுகே தாரயந்த:

அவிதித பரிபாகம் சந்த்ரம் உத்தம்ஸயந்தே

பரிணத புவனம் தத் பத்மம் அத்யாஸதே வா

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித் தாமரைகளில் உள்ள தூசிகளால் பாதுகை முழுவதும் தெளிக்கப்பட்ட நறுமணமானது வீசியபடி உள்ளது. மேலும் அந்தப் பாதுகைகள் உபநிஷத்துக்களை உடையதாகவும் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த பாதுகைகளைத் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் நிலை என்ன? அவர்கள் - வளர்வதையும் தேய்வதையும் இயல்பாக உடைய சந்திரனைத் தலையில் சூட்டிக் கொள்ளும் பதவியையோ அல்லது தாமரை மலரில் அமர்ந்து உலகைப் படைக்கும் பதவியையோ பெறுகிறார்கள்.

விளக்கம் - இங்கு தலையில் சந்திரனைச் சூடும் பதவி என்பது சிவன் பட்டமாகும். தாமரையில் அமர்வது என்பது ப்ரம்ம பட்டமாகும். ஒரு ஐயம் ஏற்படலாம். பாதுகைகள் இவ்விதம் அற்பமான பலன்களான பதவிகளையும் அளிக்குமா? இதற்கான காரணத்தையும் கூறுகிறார். நம்பெருமாளின் திருவடிகளில் உள்ளதால் பாதுகாதேவிக்கு ரஜஸ் உண்டாகி, இவ்விதம் செய்கிறாள் என்றார். ரஜஸ் என்றால் ரஜோ குணத்தையும் குறிக்கும், தூசிகளையும் குறிக்கும். இதனைச் சீலடையாகக் கூறுகிறார்.

45 ஸக்ருதபி கில மூர்த்தநா சார்ங்கிண: பாதுகே த்வாம்

மநுஜம் அநுவஹந்தம் தேஹபந்த வ்யபாயே

உபசரதி யதார்ஹம் தேவவர்க்க: த்வதீய

ஸ து நியமிதப்ருத்ய: ஜோஷம் ஆஸ்தே க்ருதாந்த:

பொருள் - சார்ங்கம் என்னும் வில்லை உடைய நம்பெருமாளின் பாதுகையே! உன்னை ஒரு மனிதன் தனது வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது தலையில் ஏற்றால் போதுமானது. அந்த மனிதனின் உடல் தரையில் விழும் காலத்தில் உனது வேலையாட்களான நித்யசூரிகள், அவனைச் சரியானபடி உபசாரம் செய்து அழைத்துப்போகின்றனர். இதனைக் காணும் யமன் தனது தூதர்களை அடக்கியபடி அங்கிருந்து மௌனமாகத் திரும்பி விடுகிறான்.

விளக்கம் - சடாரியைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையாவது தலையில் ஏற்பவர்களை யமன் திரும்பிப்பார்க்கவும் அஞ்சுவான் என்று கருத்து. அவர்களுக்கு மீண்டும் ஸம்ஸார சுழற்சி என்பதே இல்லை.

46 பதஸரஸிஜம் ஏதத் பாதுகே ரங்கபர்த்து:

ப்ரதிநிதி பதவீம் தே காஹதே ஸ்வேந பூம்நா

ததிதம் அபரதா சேத் திஷ்டத: தஸ்ய நித்யம்

கதம் இவ விதிதார்த்தா: த்வாம் பஜந்தே மஹாந்த:

பொருள் - பாதுகையே! தாமரை மலர் போன்ற மென்மையான நம்பெருமாளின் திருவடிகள் உனக்கு ஈடான பெருமையை எப்படிப் பெற்றன தெரியுமா? - உன்னை அணிந்துள்ளதாலே பெற்றன. இது தவறான கருத்து என்றால் - அங்கு செல்லும் அனைவரும் பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை விடுத்து, உன்னை உயர்வாக எண்ணி, உன்னைத் தங்கள் தலைகளில் ஏன் வைத்துக் கொள்கின்றனர்?

விளக்கம் - முக்கியமானவர் ஒருவர், அவரது ப்ரதிநிதி ஒருவர் என்று இருவர் உள்ளனர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். முக்கியமானவர் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் அங்கு இல்லை என்றால், ப்ரதிநிதியாக உள்ளவருக்கு மதிப்பு குறைவே ஆகும். இங்கு பாதுகைகள் முக்கியமானவை என்றும், பெரியபெருமாளின் திருவடிகள் ப்ரதிநிதி என்றும் கொள்ளப்பட்டன. ஆக முக்கியமான பாதுகை உள்ளபோது அதனை ஏற்பார்கள் அன்றி பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை ஏற்பார்களோ? அந்தத் திருவடிகளுக்கு உள்ள பெருமை என்பதே உனக்குப் ப்ரதிநிதியாக உள்ளது என்பதே ஆகும்.

47 ச்ருதிசரஸி நிகூடம் கர்மணாம் சோதிதாநாம்

த்வதவதி விநிவேசம் ந அதிகந்தும் ஸுமாணாம்

பரிஹஸதி முராரே: பாதுகே பாலிசாநாம்

பசுவத பரிசேஷாத் பண்டித: நாம யஜ்ஞாந்

பொருள் - முரன் என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட யாகம் முதலான பல கர்மங்களை இயற்றிய பின்னர், அவற்றைப் பாதுகையான உன்னிடம் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்று உபநிஷத்துக்கள் மறைமுகமாகக் கூறுகின்றன. இது தெரியாத அஜ்ஞானம் நிரம்பிய மூடர்கள் இயற்றும் யாகங்கள் அனைத்தும் எந்தப் பயனும்

அளிக்காமல் உள்ளன. அந்த யாகங்களில் எஞ்சி உள்ளது பசுவதை மட்டுமே என்று வேதம் அறிந்தவன் பரிகாசம் செய்கிறான்.

விளக்கம் - நாம் செய்யும் கர்மங்களை “ஸர்வம் க்ருஷ்ணார்ப்பணம்” என்று கூறி நிறைவு செய்வதைக் காண்கிறோம். இது போன்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட யாகம் முதலியவற்றை “ஸர்வம் க்ருஷ்ண பாதுகார்ப்பணம்” என்று கூறவேண்டும் என்றார்.

48 ஜநயிதும் அலம் அர்க்யம் தைத்யஜித் பாதரசேஷ

நமதி மஹதி தேவே நாகஸிந்தோ: விசீர்ணா:

முஹு: அஹிபதி சூடா மௌளிரத்ந அபிகாதாத்

பரிணத லகிமாந: பாதஸாம் ஊர்மய: தே

பொருள் - அசுரர்களை அழித்த க்ருஷ்ணனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! உன்னைச் சிவன் அடிக்கடி வணங்கிச் சேவிக்கிறார். அப்போது அவரது தலையில் உள்ள உயர்ந்த நாகத்தின் இரத்தினக் கல்லானது, அவரது தலையில் உள்ள கங்கை நீரை மோதுகிறது. இதனால் அந்த நீர் உன் மீது சிறிதுசிறிதாக விழுகிறது. இதனைக் காணும்போது உன்னை அர்க்ய நீர் விட்டு ஆராதிப்பது போன்று உள்ளது.

49 பதஸரஸிஜயோ: த்வம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:

மநஸி முநிஜநாநாம் மௌளிதேசே ச்ருதீநாம்

வசஸி ச ஸுகவீநாம் வர்த்தஸே நித்யம் ஏகா

தத் இதம் வகதம் தே சாச்வதம் வைச்வரூப்யம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நீ ஒருவளாக இருந்தபோதிலும் ஒரே நேரத்தில் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற திருவடிகள், ரிஷிகளின் மனம், வேதங்களுடைய தலைப்பாகமாகிய வேதாந்தங்கள், தூய கவிஞர்களின் வாக்கு - என்று பல இடங்களில் வாசம் செய்கிறாய். எனவே உனது சரீரம் கண்ணனுடைய சரீரம் போன்று ஒரே நேரத்தில் பலவாக உள்ளது என்று த்யானம் செய்கின்றனர்.

விளக்கம் - ஒரு பொருள் ஒரே நேரத்தில் பலவாகத் தோற்றம் அளிப்பது வியப்பு அல்லவா? இங்கு பாதுகை பல தன்மைகளில் உள்ளது. இதனைக் காணும்போது ராஸலீலை நேரத்தில் கண்ணன் பலவாகத் தோற்றம் எடுத்தது போன்றும், அர்ஜுனனுக்கு விச்வரூபம் காண்பித்தபோது பலவாகத் தோன்றியது போன்றும் உள்ளது.

50 பரிஸர விந்தாநாம் மூர்த்தி துர்வர்ண பங்க்திம்

பரிணமயஸி செளரே: பாதுகே த்வம் ஸுவர்ணம்

குஹகஜந விதாரே ஸத்பதே லப்த வ்ருத்தே:

க்வநு கலு விதித: தே கோப்யஸௌ தாதுவாத:

பொருள் - பாதுகையே! உன்னைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு நீ செய்வது என்ன? அவர்கள் தலைகளில் கெட்ட எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளவற்றை (தலை எழுத்து) தங்கத்தால் எழுதப்பட்ட நல் எழுத்துக்களாக நீ மாற்றி விடுகிறாய். உன்னைத் தீய மக்கள் அண்டிவிடாதபடி நீ வெகு தூரத்தில் உள்ளாய்; இப்படிப்பட்ட ரஸவாதவித்தையை நீ எங்கு கற்றாய்?

விளக்கம்- சாதாரண பொருள் ஒன்றைத் தங்கமாக மாற்றும் வித்தைக்கு ரஸவாதம் என்று பெயர். இங்கு மக்களின் தலை எழுத்துக்கள் சாதாரணமாக உள்ளன. ஆனால் பாதுகையைத் தங்கள் தலையில் ஏற்பவர்களின் தலை எழுத்தானது தங்கமாக மாறி விடுகிறது. இதனால் அவர்களும் இந்த உலகத்தில் தங்கம் போன்று அனைவராலும் போற்றும்படியாக மாறிவிடுகின்றனர்.

51 பலி மதந விஹாராத் வர்த்தமாநஸ்ய விஷ்ணோ:

அகிலம் அதிபதப்பி: விக்ரமை: அப்ரமேய:

அவதிம் அநதிகச்சந் பாபராசி: மதீய:

ஸமஜநி பதரசேஷ ஸாவதி: த்வத் மஹிம்நா

பொருள் - பகவானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மஹாபலியின் கர்வத்தை அடக்குவதற்காக ஒரு விளையாட்டைச் செய்வது போன்று, எம்பெருமான் மிகவும் சர்வசாதாரணமாக ஓங்கி வளர்ந்தான். அப்போது அவனுடைய திருவடிகளால் அனைத்து உலகங்களையும் அளக்க முயன்றான். ஆனால் அவனால் இயலவில்லை. இதன் காரணம் - எல்லையற்ற பெருங்கூட்டமாக எனது பாவங்கள் இந்த உலகில் இருந்தன; இவற்றை அவனது திருவடிகளால் அளக்க இயலாதபோது, உனது வலிமையால் அவை அழிந்துவிட்டன. இதன் பின்னர் பகவானால் அனைத்தையும் அளக்க இயன்றது.

விளக்கம் - இங்கு அனைத்து அண்டங்களையும்விட தனது பாவங்களின் பரப்பளவு அதிகம் என்கிறார். அதனை த்ரிவிக்ரமனால் அளக்க இயலவில்லை. அப்போது பாதுகைகள் தனது தலையில் பட்டன(கடந்த ச்லோகமும் காண்க). அதன் மூலம் தனது பாவங்கள் அழிந்தன என்றும்,

எம்பெருமானால் அதன் பின்னரே அளக்க இயன்றது என்றும் கூறுகிறார். திருவடிகளைவிட பாதுகைகளுக்கு உள்ள மேன்மை மீண்டும் கூறப்பட்டது.

52 தடபுவி யமுநாயா: தஸ்துஷீ யத் நிவேசாத்

வஹதி நிகமசாகா வைபவம் நீபசாகா
பதகமலம் இதம் தத் பாதுகே ரங்கபர்த்து:
த்வயி பஜதி விபூதிம் பச்ய சாகநுசாகாம்

பொருள் - பாதுகையே! யமுனையின் கரைகளில் உள்ள கடம்ப மரங்கள் அனைத்திலும் க்ருஷ்ணனின் அழகான திருவடிகள் பதிந்தன. இதனால் அந்த மரங்கள் அனைத்தும் வேதங்களுக்கு ஒப்பான பெருமையைப் பெற்றன. பல சாகைகள் உடைய வேதங்கள் போன்று பல கிளைகளுடன் இந்த மரங்கள் உள்ளன. அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை மலர் போன்ற சிறிய அழகிய திருவடிகள் உன்னுடன் உள்ளதால் மேலும் பெருமை அடைகின்றன.

விளக்கம் - கண்ணனின் திருவடிகள் பட்டவுடன் மரங்களும் வேத அந்தஸ்து பெற்று விடுகின்றன. அதன் கிளைகள் வேதங்களின் சாகைகள் போன்றதாகின்றன. அப்படிப்பட்ட திருவடிகள், பாதுகை தங்கள் மீது பட்டவுடன் மேலும் பெருமை அடைகின்றன. திருவடிகளுக்கு இந்த வல்லமை உண்டானது பாதுகையால்தானோ?

53 சிரஸி விநிஹிதாயாம் பக்திநம்ரே பவத்யாம்

ஸபதி ததுப்ருத: தாம் உந்நதிம் ப்ராப்நுவந்தி
மதுரிபு பதரசேஷ யத்வசேநைவ தேஷாம்
அநிதரஸுலபம் தத் தாம் ஹஸ்தாபசேயம்

பொருள் - மது என்ற அசுரனை அழித்த நம்பெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! பக்தியால் வணங்கி, உன்னைத் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் மிகவும் உயர்ந்த மேன்மையை அடைகின்றனர். இத்தகைய மேன்மை எது? உனது தொடர்பு அற்றவர்கள் அடைய இயலாததாக உள்ளதும், பரமபதம் என்ற உயர்ந்த இடத்திலிருந்து இங்கு வந்ததும், நம்பெருமாள் என்று போற்றப்படுவதும் ஆகிய உயர்ந்த ஜோதியை அவர்கள் தங்கள் கைகளால் எட்டிப் பிடிக்கின்றனர்.

விளக்கம் - நமது கைகளில் எளிதில் சிக்காமல் உள்ள நம்பெருமாள், அவனது சடாரியை நமது தலையில் தரித்துக் கொண்டால் நமக்கு வசப்படுவான் என்று கருத்து.

54 ஸக்ருதபி புவநே அஸ்மிந் சார்ங்கிண: பாதுகே த்வம்

உபநிஷத் அநுகல்பை: உத்தமாங்கை: ததாநா:

நரகம் இவ மஹாந்த: நாகம் உல்லங்கயந்த:

பரிஷதி நிவிசந்தே ப்ராக்தநாநாம் குருணாம்

பொருள் - சார்ங்கம் என்ற வில்லை ஏந்திய இராமனின் பாதுகையே! உபநிஷத்துக்களுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் உள்ள உன்னை, இந்த உலகில் உள்ள ஒரு சிலர் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் நரகத்தை கடப்பது போன்று மிகவும் எளிதாக ஸ்வர்கத்தையும் கடந்து, தங்களது ஆசான்கள் உள்ள மோக்ஷ சபையை அடைந்து விடுகின்றனர்.

55 சம தம குண தாந்த உதந்த வைதேசிகாநாம்

சரணம் அசரணாநாம் மாத்ருசாம் மாதவஸ்ய

பதகமலம் இதம் தே பாதுகே ரக்ஷ்யம் ஆஸீத்

அநுதயநிதாநாநாம் ஆகமாநாம் நிதாநம்

பொருள் - பாதுகையே! கண் முதலான இந்திரியங்களைத் தன்வயப்படுத்தி அடக்குதல்; மனதைக் கட்டுப்படுத்தல்; தயை போன்ற குணங்கள் கொண்டிருத்தல்; பக்தியுடன் இருத்தல் - இது போன்ற உயர்ந்த தன்மைகளுக்கு மாறுபட்டவர்களாக நாங்கள் உள்ளோம். எங்களை இவ்வாறு உள்ள நிலையில் இருந்தும் காப்பாற்றுவது எது? தோற்றம் மற்றும் அழிவு போன்றவை இல்லாமல், என்றும் உள்ள வேதங்களுக்கும் புதையல் போன்று உள்ள நம்பெருமாளின் திருவடிகளே எங்களைக் காக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த திருவடிகளையே நீ காப்பாற்றுகிறாய்.

விளக்கம் - நமக்காக திருவடிகள் உள்ளன. அந்தத் திருவடிகளுக்காகவும், நம்பெருமாளுக்காகவும் கவலைப்பட யாரேனும் உள்ளனரா என்றால் லக்ஷத்தில் ஒருவர் கூடக் கிடைப்பது அபூர்வம். இதனைக் கண்ணனும் கீதையில் தெளிவாகவே கூறுகிறான் (மஹாத்மா துர்லபம்). இவ்விதம் லக்ஷத்தில் ஒருவன் நம்பெருமாளின் நலத்தைப் பற்றி நினைக்கிறான் அல்லவா? அந்த ஒருவனுக்காக மட்டுமே அவன் பெரியகோயிலில் இன்னமும் உள்ளான். இவ்விதம் அல்லாமல் அவனது திருவடிகளை எப்போதும் பாதுகாத்து நிற்பதால், திருவடிகளைக் காட்டிலும் பாதுகைக்கு மேன்மை அதிகம் என்றார்.

56 பரிசித பத பத்மாம் பாதுகே ரங்கிண: த்வம்

தரிபுவந மஹநீயாம் ஸாதரம் தாரயந்த:
நிஜசிரஸி நிலீநம் தேவி மந்தாரமால்யம்
நிகமபரிமனை: தே வாஸயந்தீவ தேவா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அனைத்து வேதங்களாலும் போற்றப்படும் திருவடிகளில் நீ உள்ளாய். மூன்று உலகங்களும் உன்னைக் கொண்டாடிப் போற்றுகின்றன. இதனைக் கண்ட தேவதைகள் தங்கள் தலையில் அணிந்துள்ள மலர் மாலைகளைக் காட்டிலும் அதிக மணம் உள்ள உன்னைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

விளக்கம் - வேதங்கள் நம்பெருமானை - ஸர்வகந்த: - என்று போற்றுகின்றன. ஆக அனைத்து நறுமணங்களுக்கும் இருப்பிடமாக அவன் உள்ளான். அவனது நறுமணங்கள் அவனது திருவடிகளில் எப்போதும் உள்ள உனக்கும் வந்துவிடுகிறது. இதன் மூலம் அவனைப் போன்றே நீ நறுமணம் வீசுவதால், தங்கள் தலையில் உள்ள மலர்களை விட நீ உயர்ந்தவன் என்று உணர்ந்து, உன்னை தேவதைகள் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

57 கநகஸரித் அநூபே கல்ப வருக்ஷஸ்ய பூஷ்ணோ

பத கிஸலய லக்நா பாதுகே மஞ்ஜரீ த்வம்
பரிணதி மதுராணாம் யா பலாநாம் ஸவித்ரீ
வஹஸி நிகமப்ருந்தை: ஸம்பதம் ஷட்பதாநாம்.

பொருள் - பாதுகையே! காவேரி நீரால் சூழப்பட்ட திருவரங்கத்தில் அழகிய மணவாளன் சயனித்துள்ளான். அவனைக் காணும் போது கற்பக மரம் போன்று உள்ளான். அவனது திருவடிகள் அந்த மரத்தின் தளிர் இலைகள் போன்று அழகாக உள்ளன. அப்படிப்பட்ட திருவடிகள் என்னும் தளிர் இலைகளின் நடுவே உள்ள அழகான மலர்கள் போன்று நீ உள்ளாய். உன்னிடம் இருந்து நன்மையை அளிக்கவல்ல பலன்கள் என்ற பழங்கள் தோன்றுகின்றன. இதனை அறித்த வேதங்கள் வண்டுகள் போன்று மலராகிய உன்னையே சுற்றுகின்றன போலும்.

விளக்கம் - இங்கு பெரியபெருமானின் திருமேனியை ஒரு கற்பக மரமாக வர்ணித்தார். அவனது திருவடிகள் தளிர் இலை போன்று உள்ளன என்றார். இங்கு ஒரு சந்தேகம் எழலாம். பொதுவாக எம்பெருமானின் திருவடிகள் தாமரை போன்று சிவந்த மலராகக் கூறுவது அல்லவா வழக்கம், இங்கு இவர் இலை போன்று என எவ்வாறு கூறுகிறார்? தளிர் இலைகளும் சிவந்து காணப்படும் என்பது ஒரு பதிலாகும்.

மற்றொரு விளக்கம் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளின் நிறம் எப்போதும் ஆழ்வார் கூறியபடி - பச்சை மாமலைபோல் மேனி - என்பதற்கு ஏற்ப சற்றே பச்சை நிறமே, அதனால்தான் இலைகளாகத் திருவடியைக் கூறினார்; ஆனால் சிவந்த மலர் போன்ற அவனது பாதுகைகள் அவனுடன் எப்போதும் ஒட்டியபடி உள்ளதால், அவற்றையே திருவடி என்று நினைத்து மயங்குபவர்கள் உண்டு - என்றும் கூறலாம்.

58 பரிகலயஸி சேத் மாம் பத்மவாஸா நிஷேவ்யே

பதகமலயுகே த்வம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:

அவிதித நிகமாநாம் நூநம் அஸ்மாத்ருசாநாம்

அகடித கடநீ தே சக்தி ஆவிஷ்க்ருதா ஸ்யாத்

பொருள் - பாதுகையே! மஹாலக்ஷ்மியால் எப்போதும் வணங்கியபடியும் வருடப்பட்டும் இருக்கும் பெரியபெருமானின் தாமரை போன்ற திருவடிகளில் நீ என்னைச் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு நீ செய்தாய் என்றால் உனக்கு மிகவும் திறமை அதிகம் என்று பொருள் - ஏன்? வேதம் போன்றவற்றை அறியாத என் போன்றவர்கள் அடைய இயலாதபடி உள்ள இடம் பகவானின் திருவடியாகும். அதனை நீ அடைய வைக்கிறாய். இந்த உலகில் ஒருவரால் அடைய இயலாத ஒரு பொருளை அடைய வைப்பதற்குத் திறமை வேண்டும் அல்லவா?

விளக்கம் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் மட்டுமே மிகவும் உரிமையுடன், எளிதாகப் பற்றும் இடமாக நம்பெருமானின் திருவடிகள் உள்ளன. அந்தத் திருவடிகளை நம்மைப் போன்ற, பலவிதங்களிலும் தாழ்ந்தவர்கள் சிந்திப்பது என்பதே இயலாத செயலாகும். அப்படி உள்ளபோது அதனை நாம் அடையும்படி ஒருவர் செய்கிறார் என்றால், அவர் எத்தனை திறமையும் வல்லமையும் உடையவராக இருக்கவேண்டும் என்று ஸ்வாமி தேசிகன் வியந்து கூறுகிறார்.

59 ச்ருதிசத சிர: சூடா அபீடே நிபீடயிதும் ஸுமே

துரித ஸரிதாம் ஓகாந் ஏதாந் அமோக விஸர்ப்பிண:

க்ரம பரிணமத் வேத: ச்ரேணீ சிகா மணி கட்டநா

மஸ்ருணித தலே ரங்கசேஷாணீ ப்ருத: மணிபாதுகே

பொருள் - வேதங்களின் தலைகளில் உள்ள உபநிஷத்துக்கள், வேதங்களுக்கு ஆபரணமாக உள்ளன. இப்படிப்பட்ட உபநிஷத்துக்களின் தலைகளுக்கு பெரியபெருமாள் ஆபரணமாக உள்ளான். இவன் பாதுகைகளின் தலைகளுக்கு ஆபரணம் போன்று உள்ளான். உயர்ந்த கற்கள் இழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகள், தங்கள் மீது அடிக்கடி சிரம் தாழ்த்தி வணங்கும் தேவர்களின் தலையில் உள்ள இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு வழுவழப்பாக உள்ளன. வெள்ளம்

போன்று வேகமாகப் பரவியபடி உள்ள எனது பாவங்கள் என்ற வெள்ளத்தைத் தடுக்க, இந்தப் பாதுகைகள் மட்டுமே உதவும்.

விளக்கம் - நம்பெருமாளின் பாதுகைகளின் தேவர்கள் எப்போதும் தலையைத் தாழ்த்தி வணங்கியபடி உள்ளனர். இதனால் அவர்களின் கீரீடங்களில் உள்ள இரத்தினக்கற்கள், பாதுகைகளின் உள்ள மிக உயர்ந்த கற்களில் உராய்கின்றன. இதனால் பட்டை தீட்டப்பட்டது போன்று பாதுகையில் உள்ள கற்கள் மேலும் வழுவுழுப்பாகின்றன. அந்தப் பாதுகைகள் எனது பாவம் என்னும் வெள்ளம் பாய்ந்து வராமல், தங்களிடம் உள்ள அந்தக் கற்கள் மூலமாகத் தடுக்கின்றன.

60 ஜகத் ஜநந ரக்ஷணக்ஷபண ஸங்கிந: ரங்கிண:

பவித்ரதமம் ஆத்ரியே பகவத: பதத்ர த்வயம்

சிவத்வ கரணக்ஷம த்ரிதிவஸிந்து ஸம்பந்திநம்

ப்ரதாவ்ய சரணம் நிஜம் ப்ரணிததாதி யத்ர ப்ரபு:

பொருள் - இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்து, காத்து, ப்ரளயம் ஏற்படும்போது தன்னுள் லயிக்கும்படிச் செய்பவன்; பகவான் என்ற பதத்திற்கு ஏற்றவன் - இப்படிப்பட்டவன் ஸ்ரீரங்கநாதன்ஆவான். அவனுடைய தூய்மையான பாதுகைகளை நான் வணங்குகின்றேன், அவற்றை எனக்கு ஆதரவாகக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதன் செய்வது என்ன? ப்ரம்மனால் த்ரிவிக்ரமனின் திருவடிகளைக் கழுவிய நீரைத் தலையில் ஏற்றதால் சிவன் மங்களம் அடைந்தார். அத்தகைய தூய்மையான திருவடிகளைப் பாதுகைகளின் மீது வைக்கும் போது ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது திருவடிகளைக் கழுவிய பின்னரே வைக்கிறான்.

விளக்கம் - நம்பெருமாள் த்ரிவிக்ரமனாக உயர்ந்தபோது, அவனது திருவடிகளை ப்ரம்மன் புனிதமான கங்கையைக் கொண்டு கழுவினான். ஆயினும் நம்பெருமாள் தன்னுடைய சஞ்சார காலங்களில் பாதுகைகளைத் தன் திருவடிகளில் சேர்ப்பதற்கு முன்பாக, திருவடிகளை மிகவும் சுத்தமாகக் கழுவிக் கொள்கிறான். பாதுகைகள் அத்தனை புனிதமானவை என்று கருத்து.

61 யத் அத்வரபுஜாம் சிர: பதயுகம் ச ரங்கேசிது:

த்ருடம் கடயிதும்க்ஷமம் பவதி சேஷ சேஷித்வத:

சிரஸ்த்ரம் இதம் அஸ்து மே துரிதஸிந்து முஷ்டிந்தயம்

கதத்வ விஹதிக்ஷமம் கிம் அபி தத் பதத்ரத்வயம்

பொருள் - இந்த இரண்டு பாதுகைகளும் தேவர்களுடைய தலைகள் மற்றும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் ஆகியவற்றுக்குப் பெருமை சேர்க்கிறது; பெருமை அடைகிறது - அதாவது தேவர்களின் தலைக்குப் பெருமை சேர்க்கிறது, ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிச் சேர்க்கையால் தான் பெருமை அடைகிறது. மேலும் பாவங்கள் அனைத்தையும் தனது ஒரே பிடிக்குள் அடக்கி விடுகிறது. இதனால் தீய வழிகளில் செல்வது தடுக்கப்படுகிறது. இப்படியாக இன்ன பெருமைகள் என்று கூற இயலாத பல பெருமைகள் கொண்டதாக உள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளையே பாதுகாக்கும் பெருமை உள்ள பாதுகைகள் எப்போதும் எனது தலையில் இருக்க வேண்டும்.

விளக்கம் - இங்கு உள்ள சேஷம், சேஷி என்பதற்கு “அடிமை, எஜமானன்” என்னும் பொருள் அல்லாமல், “பெருமைப்படுத்துகிற பொருள், பெருமைபடுத்தப்பட்ட பொருள்” என்றும் கூறுவார்கள். பாதுகைகளைத் தங்கள் தலைகளில் வைத்துக் கொண்டதால் மிகுந்த பெருமை கிட்டுவதால், பாதுகையானது பெருமைப்படுத்தும் பொருள் எனலாம். திருவடிகளுக்கே பாதுகைகள் பாதுகாப்பாக உள்ளதால், பெருமைபடுத்தப்பட்ட பொருள் என்றும் கூறலாம்.

62 ஸமுத்க்ஷிபதி சேதஸி ஸ்திர நிவேசிதா தாவகீ

முகுந்த மணிபாதுகே முஹு: உபாஸநா வாஸநா
உதர்க்க பரிகர்க்கசாந் உபரிபர்வணா கர்விதாந்
அநர்த்த சத கர்ப்பிதாந் அமரசம்பளீ விப்ரமாந்

பொருள் - முகுந்தனாகிய க்ருஷ்ணனின் மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற பாதுகையே! மனதில் எப்போது நிலையாக நீ இருக்கும்படியாக த்யானிக்கவேண்டும். இதன் பலன் என்ன? பொறுக்க முடியாத துன்பம் ஏற்படுத்தக் கூடியதும், தாழ்மையாகக் கருதப்படுவதும், பல உபத்திரவங்களை உடையதும் ஆகிய தேவலோகப் பெண்களுடன் விளையாடுதல் போன்றவை கூட வெறுக்கும் பக்குவம் உண்டாகிவிடும் . உன்னைப் பற்றிய த்யானம், அவற்றை மறக்கும்படிச் செய்து விடுகிறது.

விளக்கம் - பாதுகைகளைத் தொடர்ந்து த்யானிக்கும்போது, மனதி் கெட்ட எண்ணங்கள் உதிப்பதில்லை. கெட்ட எண்ணங்கள் ஏற்படாமல் உள்ளபோது, தீயசகவாசம் உண்டாவதில்லை. தீய நட்பு ஏற்படாதபோது, பகவத் சிந்தனை அதிகரிக்கிறது.

63 விகாஹந்தே ரங்கக்ஷிதிபதி பதத்ராயிணி ஸக்ருத்

வஹந்த: த்வாம் அந்தர் விநிஹத குசேல வ்யதிகரா:

மது உத்தாம் ஸ்தம்பேரம் கரட நிர்யத் மதுஜரீ

பரீவாஹ ப்ரேங்கத் ப்ரமர முகாராம் அங்கணபுவம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! குசேலரை மனதில் நினைத்தபடி உன்னைத் தங்கள் தலையில் வைத்துக்கொண்டால் போதுமானது. அவர்கள் தங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பும்போது அங்கு கொழுப்பினால் பருத்த யானைகள் கட்டப்பட்டுள்ளதையும், அவற்றின் மத ஜலங்களில் வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்தபடி உள்ளதைக் காண்பார்கள் (யானை வீட்டில் உள்ளது என்றால் ஐஸ்வர்யம் நிறைந்துள்ளது என்று பொருள்).

விளக்கம் - உன்னைத் தலைகளில் ஏற்பவர்கள் பெறுவது என்ன? க்ருஷ்ணனிடம்தான் ஏதேனும் பெற்றோமா இல்லையா என்று அறியாமல் குசேலர் இருந்தார். இப்படியாகத் தாங்கள் பெற்றது என்ன என்று அறியாதபடி அவர்களுக்கு அதிக ஐச்வர்யம் அளித்து விடுகிறாய். அவர்கள் வீடு திரும்பும் போது மதயானைகள் கட்டப்பட்டுள்ளதைக் காண்கின்றனர் (ஐச்வர்யம் வந்தது என்று பொருள்).

64 அதிதைவதம் ஆபதத்ஸு கல்பேஷு அதிகாரம் பஜதாம் பிதாமஹாநாம்

அபிரக்ஷது ரங்கபர்த்து: ஏஷா கருணா காசந பாதுகாமயீ

பொருள் - இனி வரப்போகும் கல்பங்கள் அனைத்திலும் ப்ரம்ம பட்டத்தை அடையப்போகும் அனைவராலும் ஆரதிக்கத் தகுந்தது; ஸ்ரீரங்கநாதனின் எல்லை காண இயலாத கருணை என்பதே உருவமாக உள்ளது - இப்படிப்பட்டது எது என்றால், ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகளே ஆகும். அந்தப் பாதுகைகள் நம்மைக் காக்கட்டும்.

விளக்கம் - ப்ரம்ம பட்டம் என்பது பாதுகைகளைத் தங்கள் தலையில் ஏற்றவர்களுக்கு மிகவும் எளிதாக, தானாகவே கிட்டக்கூடியது ஆகும். இங்கு நம்பெருமானின் கருணை என்பதே பாதுகை என்னும் வடிவு எடுத்ததோ என்று வியந்து கூறுகிறார்.

65 த்ருவம் இந்த்ரிய நாக ச்ருங்கலா வா நிரய த்வார நிவாரண அர்க்களா வா
அநபாய பத ஆதிரோஹிணீ வா மம ரங்கேச விஹார பாதுகே த்வாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் லீலைகள் அனைத்திலும் பங்கு பெறும் பாதுகையே! எனது இந்த்ரியங்கள் யானை போன்ற வலுவுடன் என்னை இழுக்கும்போது, அவற்றை அடக்கும் சங்கிலி போன்று நீ உள்ளாய். நான் நரகத்தின் வாசல் நோக்கிச் செல்லாதவண்ணம், அந்த நரகத்தின் வாசல் கதவின் தாழ்ப்பாளாக நீ உள்ளாய். மேலும், அழிவே இல்லாத ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு நான் சுலபமாக ஏறிச் செல்ல உதவும் ஏணியாகவும் நீ உள்ளாய்.

விளக்கம் - நரகம் செல்வதற்கு, பாவங்கள் பல செய்வதே காரணமாகி விடுகிறது. இந்தப் பாவங்களுக்கான காரணம் இந்த்ரியங்களை அதன் போக்கில் திரியவிடுவதே ஆகும். ஆக, முதலில் பாதுகைகள் நம்முடைய இந்த்ரியங்களை அடக்குகின்றன. இதன் மூலம் பாவம் செய்வது தடுக்கப்படுகிறது. இதனையும் மீறி ஏதோ சில காரணங்களால் நரகம் செய்ய நேரிட்டாலும், பாதுகைகள் நரகத்தின் வாயிலில் நின்று, நம்மைத் தடுத்து விடுகின்றன. இப்படியாக நாம் ஸ்ரீவைகுண்டம் செல்ல எளிய ஏணியாக பாதுகைகள் உள்ளன.

66 சரணாகத ஸார்த்த வாஹ சீலாம் ச்ருதி ஸீமந்த பத ப்ரஸாதந அர்ஹம்
அதிரங்கம் உபாஸ்மஹே முராரே: மஹநீயாம் தபநீய பாதுகே த்வாம்

பொருள் - முரன் என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! வேதங்களுக்கு அலங்காரமாக உள்ள வேதாந்தங்களால் பூஜிக்கத் தகுந்தபடி நீ உள்ளாய். நீ செய்வது என்ன? உன்னை அண்டும் அனைவரையும், பெரிய பெருமாளிடம் அழைத்துச் சென்று, அவர்களுக்குச் சரணாகதி ஏற்படும்படிச் செய்கிறாய். இப்படிப்பட்ட உன்னை ஸ்ரீரங்க விமானத்தில் நாங்கள் காண்கிறோம்.

விளக்கம் - தன்னிடம் வந்தவர்களை அன்புடன் பெரியபெருமாளிடம் அழைத்துச் சென்று, அவனுடைய ஸம்பந்தம் என்றும் இருக்கும்படிச் செய்துவிடுகிறாள். ஆக, பாதுகை எப்போதும் பெரியபெருமானின் ஸன்னதியிலேயே உள்ளாள்.

67 இஹ யே பவதீம் பஜந்தி பக்த்யா க்ருதிந: கேசவ பாதுகே நியுக்தா:
கத்யாம்ப திரோஹிதம் த்ருதீயம் நயநம் த்ரீணி முகாநி வா கிம் ஏஷாம்

பொருள் - அழகான சுருண்ட தலைமுடி உடைய க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! இந்த உலகில் மிகுந்த புண்ணியம் செய்தவர்கள், உன்னைப் பக்தியுடன் வணங்கியபடி உள்ளனர். இவர்களுடைய மூன்றாவது கண், மற்ற மூன்று முகங்கள் மறைந்து உள்ளதோ?

விளக்கம் - பாதுகையை ஆராதிப்பவர்களுக்கு சிவன் என்ற பதவி, ப்ரம்மன் என்ற பதவி தேடி வரும். மூன்று கண்கள் என்பது சிவனையும், நான்கு முகங்கள் என்பது ப்ரம்மனையும் குறிக்கும். மூன்றாவது கண் என்றும், வெளியில் தெரிவது தவிர மூன்று தலைகள் என்பதும் இப்பதவிகளைக் குறிக்கும். அந்தப் பதவிகளை அடைய எந்த அளவு உயர்ந்திருக்க வேண்டுமோ, அதே அளவு உயர்ந்தால் மட்டுமே பாதுகை மீது பக்தி உண்டாகும் என்று கருத்து.

68 மதுவாரி பரிக்ரஹேஷு நித்யம் ஷுமயா த்வம் மணி பாதுகே ஸமேதா
தத் அபி ஷுமஸே ந கிம் பரேஷாம் த்ரிதஸாதீஸ்வர சேகரே நிவேசம்

பொருள் - மது என்ற அசுரனை அழித்த பெரியபெருமானின் பாதுகையே! அப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாள் உபயோகப்படுத்தும் அனைத்து விதமான பொருள்களிலும் நீயே மிகவும் பொறுமை உடையவளாக உள்ளாய். இவ்வாறு இருந்தாலும், தேவர்கள் தங்கள் தலையில் உன்னைத் தவிர வேறு எதனை ஏற்றுக்கொண்டாலும் நீ ஏன் பொறுத்துக் கொள்ள மறுக்கிறாய்?

விளக்கம் - பாதுகையைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்றுக் கொண்ட தேவர்கள், தங்கள் தலையில் க்ரீடம், வெண்குடை போன்றவற்றை ஏற்க மாட்டனர். இதன் காரணம், பாதுகை அந்தச் செயலைப் பொறுக்காது என்பதால் ஆகும்.

69 த்வித்யம் ப்ரதியந்தி ரங்கபர்த்து: கதிசித் காஞ்சந பாதுகே சரண்யம்
அபயாந்விதம் அக்ரிமம் கரம் வா பவதீ சேகரிதம் பதாம்புஜம் வா

பொருள் - தங்கத்தால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இந்த உலகில் உள்ள புண்ணியம் நிறைந்தவர்கள் செய்வது என்ன? அபய முத்திரை காணபிக்கும் நம்பெருமானின் திருக்கரம், உன்னால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட அவனது தாமரை போன்ற திருவடிகள் - இந்த இரண்டையும் எப்போதும் வணங்கியபடி உள்ளனர். இதனால் தங்கள் கவலைகளை மறந்து அவர்கள் உள்ளனர்.

விளக்கம் - நம்பெருமானின் வலது திருக்கரமானது “அஞ்சேல்” என்று அபயஹஸ்தத்துடன் உள்ளது. அவனது திருவடிகளோ, அதனை அடைந்தவர்களை நழுவவிடாமல் உள்ளது. இந்த இரண்டையும் பற்றுபவர்கள், எதனைக் குறித்தும் கவலை கொள்வதில்லை.

70 பரதாச்வஸநேஷு பாதசப்தம் வஸுதா ச்ரோத்ர ஸமுத்பவ: முநீந்த்ர:

படதி த்வயி பாதுகே தத: த்வம் நியதம் ராமபதாத் அபிந்ந பூமா

பொருள் - பாதுகையே! புற்றில் இருந்து தோன்றிய வால்மீகி மஹரிஷி, இராமாயணத்தில் பரதன் மக்களைச் சமாதானப்படுத்தக் கூறிய சொற்களில், உன்னைப் பற்றிக் கூறும்போது திருவடி என்ற பதத்தையே பயன்படுத்துகிறார். இதன் மூலம் உனக்கும் இராமனின் திருவடிகளுக்கும் உள்ள பெருமைகளில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை என்று புரிகிறது.

விளக்கம் - பரதன் மக்களிடம், “இந்தப் பாதுகைகளை இராமனின் திருவடிகளாகவே எண்ணவேண்டும்”, என்றான். இதன் மூலம் பாதுகைக்கு இராமனின் திருவடிகளுக்குச் சமமான பெருமை உள்ளது என்று அறியலாம்.

71 மகுடேஷு நிவிச்ய திக்பதீநாம் பதம் ஏவ ப்ரதிபத்ய தைத்யஹந்து:

பரிசுஷஸி பாதுகே பதம் த்வம் க்வநு பித்யேத கரீயஸாம் ப்ரபாவ:

பொருள் - பாதுகையே! இந்திரன் முதலான எட்டுத்திசைகளிலும் உள்ள பாலர்களின் தலையில் இருந்தபடி அவர்களின் பதவிகளை நீயே காப்பாற்றுகிறாய். அசுரர்களை வதம் செய்யும் பெரியபெருமானின் திருவடிகளில் நீ அமர்ந்து கொண்டு, அந்தத் திருவடிகளின் பெருமைகளையும் நீயே காப்பாற்றுகிறாய். உன் போன்ற பெரியோர்கள், அனைவரிடத்திலும் ஒன்று போன்று அல்லவா இருப்பார்கள்?

விளக்கம் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பதிலிருந்து, பாதுகைகளைத் தலைகளில் ஏற்கும் தேவர்களின் பதவியைக் காப்பதுவரை, பாதுகையானது ஒரே போன்று செயல்படுகிறாள். பெரியவர்கள் எப்போதும் அனைவரிடத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் பழகுவது புதுமையா என்ன?

72 ஜகதாம் அபிரசேஷண த்ரயாணாம் அதிகாரம் மணிபாதுகே வஹந்த்யோ:

யுவயோ: பரிகர்ம் கோடி லக்நம் சரணத்வந்தம் அவைமி ரங்கபர்த்து:

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றுவவள் என்ற பெருமை உடையவளாக நீ உள்ளாய். நீ நம்பெருமானின் இரண்டு திருவடிகளையும் ஆபரணம் போன்று உனது தலையில் சூட்டியுள்ளாய் போலும்.

விளக்கம் - இங்கு யுவயோ: என்று பன்மையில் கூறுவது காண்க. இதன் காரணம் இரண்டு பாதுகைகளையும் கூறுகிறார். ஒரு நாட்டு அரசனுக்கு அவனது மணிமகுடம் பாரமாக இருக்குமா? அது போன்று, மூன்று உலகங்களுக்கும் அரசி போன்று உள்ள பாதுகைக்கு, பெரியபெருமானின் திருவடிகள் பாரம் அல்லவே.

73 பதரசுஷிணி வத்ஸலா நிகாமம் ரகுவீரஸ்ய பத அம்புஜாதபி த்வம்

யத் அஸௌ பரத: த்வயா அம்சவத்வாந் ந புந: தாத்ருசம் நாந்வபூத் வியோகம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! தாமரை போன்று உள்ள இராமனின் மென்மையான திருவடிகளைவிட உனக்கு மக்கள் மீது ப்ரியம் அதிகம் போலும். அதனால்தான் பரதன் உன்னை ஏற்று வந்த பின்னர், இராமனைப் பிரிந்த துன்பத்திலும், நீ அருகில் உள்ளதால், அந்தத் துன்பத்தை மறந்தான் போலும்.

விளக்கம் - திருவடிகளைக் காட்டிலும் வாத்ஸல்யம் அதிகமாக உள்ளது பாதுகையிடமே என்றார். பரதன் இராமனை எத்தனையோ கெஞ்சியபோதிலும், இராமனும் அவனது திருவடிகளும் இரக்கம் கொள்ளவில்லை. ஆனால், பரதன் அழைத்தவுடன் பாதுகைகள் அல்லவோ ஓடி வந்தன? அயோத்தி மக்கள் மீதும், பரதன் மீதும் பாதுகைக்கு இருந்த வாத்ஸல்யம் காரணமாக அல்லவா பாதுகைகள் அயோத்தி திரும்பின? பாதுகைகளுக்குத் திருவடிகள் மீது பற்று அதிகமே; இருப்பினும் நாட்டு மக்கள் மீது பாதுகைகளுக்கு மேலும் பற்று அதிகம் எனலாம்.

74 அபிகம்ய முகுந்த பாதுகே த்வாம் அபநீத ஆதபவாரணை: சிரோபி:

ஹரிதாம் பதய: துராபம் அந்யை: அநக சாயம் அவாப்நுவந்தி போகம்

பொருள் - முகுந்தனாகிய க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! உன்னைத் தனது திருவடிகளில் அணிந்தபடி திருவரங்கன் சஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவன் பின்னே, தங்களது வெண்கொற்றக்குடைகள் வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிய இந்த்ரன் முதலானவர்கள் வருகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்குக் கிட்டுவது என்ன? மற்றவர்களால் எளிதில் அடைய இயலாததும், தோஷங்கள் ஏதும் இல்லாததும், ஒளியை உடையதும் ஆகிய உனது நிழலை அடைந்து, சுகம் பெறுகின்றனர்.

விளக்கம் - நம்பெருமாள் திருவீதி சஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவன் பின்னே வெயில், மழை என்று குடைகள் பிடித்தபடி செல்வது, க்ரீடம் முதலானவை அணிந்து செல்வது ஆகியவை கூடாது. அவ்விதம் சென்றால் மட்டுமே பாதுகைகளின் நிழலில் நம்மால் ஒதுங்க இயலும்.

75 அபிகமய முகுந்த பாதுகே த்வாம் அபநீத ஆதபவாரணை: சிரோபி:

ஹரிதாம் பதய: துராபம் அந்யை: அநக சாயம் அவாப்நுவந்தி போகம்

பொருள் - முகுந்தனாகிய க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! உன்னைத் தனது திருவடிகளில் அணிந்தபடி திருவரங்கன் சஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவன் பின்னே, தங்களது வெண்கொற்றக்குடைகள் வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிய இந்தரன் முதலானவர்கள் வருகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்குக் கிட்டுவது என்ன? மற்றவர்களால் எளிதில் அடைய இயலாததும், தோஷங்கள் ஏதும் இல்லாததும், ஒளியை உடையதும் ஆகிய உனது நிழலை அடைந்து, சுகம் பெறுகின்றனர்.

விளக்கம் - நம்பெருமாள் திருவீதி சஞ்சாரம் செய்யும்போது, அவன் பின்னே வெயில், மழை என்று குடைகள் பிடித்தபடி செல்வது, க்ரீடம் முதலானவை அணிந்து செல்வது ஆகியவை கூடாது. அவ்விதம் சென்றால் மட்டுமே பாதுகைகளின் நிழலில் நம்மால் ஒதுங்க இயலும்.

76 அபஹாய ஸிதாஸிதாந் உபாயாந்

அரவிந்த ஈசஷண பாதுகே மஹாந்த:

த்வத் அநந்யதயா பஜந்தி வ்ருத்திம்

த்வத் அஸாதாரண போக ஸாபிலாஷா:

பொருள் - தாமரை போன்று அழகாகவும் சிவந்தும் உள்ள கண்களைக் கொண்ட பெரியபெருமானின் பாதுகையே! கர்மயோகம் போன்ற உபாயங்கள், மோசஷம் முதலான பலன்களை அளிக்கவல்லதா என்ற ஐயம் உள்ளது. இதனால் பெரியவர்கள் இவற்றைக் கைவிடுகின்றனர். உனக்கு மட்டுமே அடிமையாக உள்ள சுகம் அனுபவித்து, உனது கைங்கர்யத்தில் மட்டுமே ஆசை கொண்டு, வேறு யாரையும் நினைக்காமல் உள்ள வைராக்யம் பெறுகின்றனர்.

விளக்கம் - எம்பெருமானை அடைய ஆசார்யனே வழி என்பதை இங்கே கூறுகிறார். பாதுகைகள் ஆசார்யனையே குறிக்கும் என்பதால், பாதுகையை அண்டி, அதற்குக் கைங்கர்யம் செய்யும்போது, மோசஷ உபாயம் தானே ஸித்திக்கிறது என்று கருத்து.

76 ப்ரணமந்தி ந வா விதே: விபாகாத் ய இமே ரங்கநரேந்த்ர பாதுகே த்வாம்
உபஜாதம் அநுத்தமாங்கம் ஏஷாம் உபயேஷாம் அபி சித்ரம் உத்தமாங்கம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தங்கள் கர்மபலன் காரணமாக உன்னைப் பலர் வணங்குகின்றனர், பலர் வணங்காமல் உள்ளனர். வணங்கியவர்களின் தலைகள் உயர்ந்தும், வணங்காதவர்களின் தாழ்ந்தும் போகின்றன. இது என்ன ஒரு வியப்பான செயல்!

விளக்கம் - இங்கு அநுத்தமாங்கம் என்பது இரு பொருள்படும் - உயர்ந்த உடல் உறுப்பு, தாழ்ந்த உடல் உறுப்பு - என்பதாகும். இதன் கருத்து என்ன? தலையானது உடலிலேயே மிகவும் உயர்ந்த உறுப்பாகும். ஆனால், அது தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளவில்லை என்றால், தாழ்ந்த மற்ற உறுப்புக்களைவிட தாழ்ந்துவிடும்.

எம்பெருமானின் திருவடி நிலைகளை (சடாரி) ஏற்கும்போது தலை சற்றே சாய்ந்தாலும், அது தற்காலிகமானதே; சடாரி பெற்ற பின்னர் மற்றவர்களைவிட உயர்ந்த நிலை உண்டாகிவிடும். ஆனால், அப்போது தலை வணங்கவில்லை என்றால், அதன் பின்னர் குனிந்த தலை நிமிர இயலாமல் போகும்.

77 தவ கேசவ பாதுகே ப்ரபாவ: மம துஷ்கர்ம ச நநு அநந்தஸாரே
நியமேந ததாபி பச்சிமஸ்ய ப்ரதமேந ஏவ பராபவம் ப்ரதீம:

பொருள் - அழகான கேசம் கொண்ட க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! உனது பெருமைகள் மற்றும் நான் செய்யும் பாவங்கள் ஆகிய இரண்டிற்கும் எல்லை காண இயலாது. ஆயினும் முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட உனது பெருமைகளின் மூலம், இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட எனது பாவங்களுக்கு தோல்வி நிச்சயம் என்று கருதுகிறேன்.

விளக்கம் - பாதுகையால் முதலில் பாவங்கள் கழிந்து விடுகின்றன. அதன் பின்னர் மோக்ஷம் உறுதியாகிறது. பாதுகைகள் ஆசார்யனாகவே கருதப்படுவதால், ஆசார்யனால் நமது பாவங்கள் அனைத்தும் நீக்கப்பட்டு, அவராலேயே மோக்ஷ மார்க்கம் ஸித்திக்கிறது என்று கருத்து.

78 அஸ்த்ர பூஷணதயா ஏவ கேவலம் விச்வம் ஏதத் அகிலம் பிபர்த்தி ய:

அகிலம் ஏந மணிபாதுகே த்வயா ஸ: அபி சேகரதயா ஏவ தார்யதே

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பெற்ற பாதுகையே! பெரியபெருமாள் செய்வது என்ன? இந்த உலகங்கள் முழுமையையும் தனது ஆயுதம் போன்றும், ஆபரணம் போன்றும் எந்தவிதமான சிரமமும் இன்றி தரிக்கின்றான். அப்படிப்பட்ட பெரியபெருமானை நீயும் அதே போன்று, உனது தலையில் எந்தவிதமான சிரமமும் இன்றி, மலர் போன்று வைத்துக் கொள்கிறாய்.

விளக்கம் - அனைத்து உலகங்களையும் பெரியபெருமாள் சிரமம் இன்றித் தாங்குகிறான். அப்படிப்பட்ட அவனை, நீ எந்த சிரமும் இன்றித் தாங்குகிறாய். இதன் மூலம் பாதுகைகள், உலகையும் சேர்த்துத் தாங்குகின்றன என்று கருத்து. பெரியபெருமானை அண்டி இந்த உலகம் இருப்பது போன்று, அவன் பாதுகைகளை அண்டி இருக்கிறான் என்றும் கூறலாம்.

79 ராம பாத ஸஹ தர்ம சாரிணீம் பாதுகே நிகில பாதகச்சிதம்

த்வாம் அசேஷ ஜகதாம் ஈச்வரீம் பாவயாமி பரதாதி தேவதாம்

பொருள் - பாதுகையே! நீ பரதன் ஆராதனை செய்வதற்கு ஏற்ற இராமனின் பாதுகையாக உள்ளாய். உன்னை இராமன் எப்போதும் தனது திருவடிகளில் வைத்துள்ளான். அனைத்து பாவங்களையும் நீ (இராமனின் தொடர்பு உள்ளதால்) போக்குகிறாய். இப்படியாக நீ இந்த உலகத்தின் எஜமானியான மஹாலக்ஷ்மி போன்று உள்ளாய்.

விளக்கம் - எம்பெருமான் எடுக்கும் திருஅவதாரங்களிலே அவனுடன் பெரியபிராட்டியும் அவதரிப்பது வழக்கம் ஆகும். அவ்விதமாக அவள் தோன்றும்போது, இந்த உலகில் உள்ளவர்களின் பாவங்களை விலக்குவதும் வழக்கம் ஆகும். இதனையே பாதுகையும் செய்வதால், பாதுகைக்கு பெரியபிராட்டியாரை உவமையாகக் கூறுகிறார்.

இங்கு ஒரு கேள்வி எழலாம் - பாதுகையை மஹாலக்ஷ்மியுடன் உவமித்துக் கூறியது சரியா? இது சரியே, பாதுகையின் செயலானது பெரியபிராட்டியின் செயலைக் காட்டிலும் உயர்ந்தே இருந்தது. எப்படி என்றால் - அவனை விட்டுப் பிரியாதவர்கள் பெரியபிராட்டியும் பாதுகையும் ஆவர். ஆனால், நாட்டு மக்களின் நலன் கருதியும், பரதன் மீது கொண்ட வாத்ஸல்யம் காரணமாக, இராமனைப் பிரிந்து பாதுகையன்றோ பரதனுடன் வந்தாள்?

80 சூடா கபால வ்யதிஷங்க தோஷம்

விமோசயிஷ்யந்நிவ விஷ்ணுபத்யா:

க்ருத ஆதர: கேசவ பாதரசேஷ பிபர்த்தி

பாலேந்து விபூஷண: த்வாம்

பொருள் - அழகான கேசம் கொண்ட க்ருஷ்ணனின் திருவடிகளைக் காக்கின்ற பாதுகையே! அழகான சந்திரனைத் தலையில் ஆபரணம் போன்று சூடியுள்ள சிவனின் தலையில், ப்ரம்மனின் அசுத்தமான மண்டை ஓடும் உள்ளது. இதனால் சிவனின் தலையில் உள்ள கங்கையும் அசுத்தமாகிறது. இந்த அசுத்தத்தை நீக்கவே சிவன் உன்னைத் தனது தலையில் வைத்துக் கொண்டு மகிழ்வு கொள்கிறார் போலும்.

விளக்கம் - சிவன் தனது தலையில் பாதுகையை ஏற்றது எதற்காக? தான் ப்ரம்மனின் தலையைத் துண்டித்த பாவமானது, பாதுகையைத் தரித்தால் நீங்கும் என்பதாலா? அல்ல. பின்னர் எதற்கு? ப்ரம்மனின் மண்டை ஓடு சிவனின் தலைக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன், அங்கிருந்த கங்கையானது தனது மனதில், “நாம் த்ரிவிக்ரமனின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றோம். அதனால் நம்மிடம் வருபவர்களின் பாவங்களை நீக்கலாம் என்று எண்ணியிருந்தோம். ஆனால், இவ்விதம் புதிய அசுத்தம் வந்துவிட்டதே”, என்று வருத்தம் கொண்டாளாம். இந்த வருத்தத்தை உணர்ந்த பாதுகையானது, அந்த வருத்தம் நீங்கும் விதமாக சிவனின் தலையில் அமர்ந்தாள் என்று கருத்து.

81 த்வயைவ நித்யம் மணிபாதரசேஷ

ராஜந்வதீ ஸ்ருஷ்டி: இயம் ப்ரஜாநாம்

ஸ்த்ரீ ராஜ்ய தோஷ ப்ரசமாய நூநம்

நிர்த்திச்யஸே நாத விசேஷணேந

பொருள் - உயர்ந்த கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இந்த உலகமானது உன் மூலம் நல்ல ஓர் ஆட்சியாளனைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் நீ இவ்வாறு இருந்தால் பெண் அரசாளும் ஸ்த்ரீ ராஜ்யம் என்று குற்றம் சொல்லக்கூடும். அதனால்தான் உன்னைப் பெரியபெருமாள் திருநாமத்துடன் இணைத்துக் கூறுகிறார்கள் போலும்.

விளக்கம் - பொதுவாக இந்த உலகில் ஒரு பெண்ணைக் குறிப்பிடும்போது, “இன்னாரின் பத்தினி”, என்று கூறுவதே வழக்கமாகும். இதே போன்று இங்கு பாதுகையானது, “ரங்கநாத பாதுகை” என்று பெரியபெருமானை முன்னிட்டுக் கூறப்படுவதை உணர்த்துகிறார்.

82 பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே த்வம்

விச்வம்பரம் தாம நிஜேந பூம்நா

தவ அனுபாவ: சுளகீக்ருத: அயம்

பக்தை: அஜஸ்வரம் பவதீம் ததாநை:

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! இந்த உலகம் முழுவதையும் தாங்கி நிற்கின்ற பெரியபெருமாளையே நீ தாங்குகிறாய். இப்படிப்பட்ட உனது உயர்ந்த பெருமை என்பது, உன்னைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்தர்களின் பெருமைக்கு முன்பாக, உள்ளங்கையில் அடக்கப்படும் அளவாகி விடுகிறது.

விளக்கம் - பாதுகைகள் நம்பெருமானைத் தாங்கி நிற்பது கடினமே, அதனால் அவளுக்குப் பெருமை அதிகம் என்று ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால், பாதுகைகளையும் தங்கள் தலைகளில் ஏற்பவர்கள், பாதுகைகள் மீது உள்ள நம்பெருமாளையும் சேர்த்துச் சுமந்து நிற்கின்றனர் என்றல்லவா ஆகிறது? அப்படிப்பட்டவர்களின் பெருமையானது பாதுகைகளின் பெருமையைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது என்று கூறவேண்டும் அல்லவா?

83 பரஸ்யபும்ஸ: பத ஸந்நிகர்ஷே

தூல்ய அதிகாராம் மணிபாதுகே த்வாம்

உத்தம்ஸயந்தி ஸ்வயம் உத்தமாங்கை:

சேஷாஸமம் சேஷகருத்மதாத்யா:

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! பரம்பொருளான பகவானின் திருவடிகளின் கீழே நீயும் ஆதிசேஷன், கருடன் முதலானோர்களும் ஒரே போன்றுதான் கைங்கர்யம் செய்து வருகின்றீர்கள். ஆயினும் ஆதிசேஷன், கருடன் போன்றவர்கள் உன்னைப் பரிவட்டம் போன்று தங்கள் தலைகளில் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இது உனக்குப் பெருமை அல்லவா?

விளக்கம் - பாதுகையானது நித்யஸூரிகளை ஒத்த கைங்கர்யமே எம்பெருமானுக்குச் செய்தாலும், அவர்களை விட இவளுக்கு ஏற்றம் உண்டு என்றார். இதனை, அவர்கள் தங்கள் தலையில் பாதுகையை ஏற்பதன் மூலமும் அறியலாம்.

84 முகுந்த பாதாம் புஜதாரிணி த்வாம்
மோஹாத் அநுத்தம்ஸயதாம் ஜநாநாம்
மூர்த்நி ஸ்திதா துர்லிபயோ பவந்தி
ப்ரசஸ்த வர்ண அவளய: ததீயா:

பொருள் - க்ருஷ்ணனின் தாமரை போன்ற மென்மையாக உள்ள திருவடிகளைத் தாங்கும் பாதுகையே! உன்னைத் தங்கள் தலையில் ஏற்பதால் நிகழும் நன்மை என்ன என்று தெரியாமல் சிலர் தங்கள் தலையில் உன்னை ஏற்காமல், புறக்கணித்து விடுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களின் தலையில் உள்ள நல்ல எழுத்துக்கள் அனைத்தும் கெட்ட எழுத்துக்களாக மாறிவிடுகின்றன.

விளக்கம் - அனைவரின் தலைகளில் நல்ல எழுத்துக்களும் உண்டு, தீய எழுத்துக்களும் உண்டு. நம்பெருமாள் செய்வது என்ன? பாதுகையைத் தலையில் ஏற்காதவர்களின் நல்ல எழுத்தை மட்டும் தீய எழுத்தாக மாற்றிவிடுகிறான், தீய எழுத்தை அப்படியே விட்டுவிடுகிறான்.

85 பூமி: ச்ருதீநாம் புவநஸ்ய தாத்ரீ
குணை: அநந்தா விபுலா விபூத்யா
ஸ்திரா ஸ்வயம் பாலயிதும் ஷமா ந:
ஸர்வம் ஸஹா சௌரிபதாவநி த்வம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! நீ அனைத்து வேதங்களுக்கும் இருப்பிடம் ஆவாய்; உலகம் முழுவதையும் ஆதரித்துக் காப்பாற்றுகிறாய்; தயை முதலிய பலவிதமான எல்லையற்ற குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக உள்ளாய்; ஐசுவர்யம் நிரம்பப் பெற்றவளாக உள்ளாய்; உனது இயல்பாகவே நன்மையான விஷயங்களில் உறுதியாக உள்ளாய்; எங்களைக் காப்பாற்றுவதிலும், எங்கள் குற்றங்களைப் பொறுப்பதிலும் ஏற்றவளாக உள்ளாய்.

விளக்கம் - இந்தச் ச்லோகத்தில் கவிச்சிம்மத்தின் சொந்திறனை சற்று ஆராயலாம். இந்தச் ச்லோகத்தில் உள்ள பூமி, தாத்ரீ, அநந்தா, விபுலா, ஸ்திரா, ஷமா மற்றும் ஸர்வம்ஸஹா என்னும் பதங்கள் காண்க. இவை அனைத்தும் பூமியின் வெவ்வேறு பெயர்கள் ஆகும். இதனை மிகவும் லாவகமாகக் கையாண்டதைக் காண்க.

86 ஸ்தையம் குலசேஷாணி ப்ருதாம் விதத்ஸே

சேஷாதய: த்வாம் சிரஸா வஹந்தி

பதப்ரஸூதா பரமஸ்ய பும்ஸ:

ப்ருத்வீ மஹிம்நா மணிபாதுகே த்வம்

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்த அரசர்கள் தங்கள் பதவியில் நிலையாக உள்ளதற்கு நீயே காரணமாக உள்ளாய். உன்னைத் தங்கள் தலையில் ஆதிசேஷன் போன்றவர்கள் ஏற்கின்றனர். நீ பரமபுருஷனாகிய நம்பெருமானின் திருவடிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளாய். இப்படிப்பட்ட பல பெருமைகள் மூலம் பருத்துள்ளாய் போலும்.

விளக்கம் - கடந்த ச்லோகம் போன்றே இங்கும் பாதுகைக்கு பூமியின் தன்மைகளை ஸ்வாமி தேசிகன் ஏற்றிக் கூறுவதைச் சற்று காணலாம். பூமி குல பர்வதங்களை அசையாமல் வைத்துள்ளது; ஆதிசேஷனால் தாங்கப்படுவது; எம்பெருமானின் திருவடிகளிலிருந்து வெளிப்பட்டது (புருஷ ஸூக்தம் காண்க) - இதே தன்மைகளைப் பாதுகைக்கும் கூறியது காண்க.

87 தைத்யாதிபாநாம் பலிநாம் க்ரீடா:

நிசேஷபணம் தே யதி நாப்யனந்தந்

ரங்கேச பாதாவநி ரங்கதாம்ந:

ஸோபாநதாம் ப்ராப்ய வஹந்தி அமீ த்வாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! பலம் மிகுந்தவர்களான அசுரர்கள் உன்னைத் தங்கள் தலையில் வைத்துக் கொள்வதை மகிழ்வுடன் ஏற்கவில்லை என்றால் நடப்பது என்ன? அவர்களுடைய க்ரீடங்கள் ஸ்ரீரங்கவிமானத்திற்கு படிகளாக அமைந்து விடுகின்றன.

விளக்கம் - உன்னைத் தங்கள் தலைகளின் ஏற்காமல், கர்வம் கொண்ட அசுரர்கள் இருக்கக்கூடும். அவர்களை நம்பெருமான் செய்வது என்ன? மிகுந்த வலிமை கொண்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களது க்ரீடங்களை அவன் பறித்துவிடுகிறான். அந்தக் க்ரீடங்களில் உள்ள இரத்தினக் கற்களைத் தனது ஸன்னதியில் உள்ள படிகளில் பதித்துவிடுகிறான். பின்னர், அவற்றின் மீது உன்னை சாற்றிக் கொண்டு கம்பீரமாக நடந்து செல்கிறான்.

88 சேஷ: கருத்மாந் மணிபாதபீட

த்வம் சேதி பாதாவநி விச்வமாந்யா:

துல்யாதிகாரா யதி கிந்து ஸந்த:

த்வாம் ஏவ நித்யம் சிரஸா வஹந்தி

பொருள் - பெரியபெருமாள் திருவடியைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! அனைவராலும் போற்றப்படும் கருடன், ஆதிசேஷன், நம்பெருமாள் அவனது ஸிம்ஹாஸனத்தின் மீது அமரும்போது அவன் திருவடிகள் வைக்கின்ற கற்கள் இழைக்கப்பட்ட மேடை, பாதுகையான நீ - ஆகிய அனைவருக்கும் பெரியபெருமாளின் திருவடிகள் மீது சமமான உரிமை உள்ளது. இருப்பினும் பெரியவர்கள் ஏன் உன்னை மட்டும் தங்கள் தலையில் ஏற்கிறார்கள்? உனக்கு உள்ள உயர்வால் அல்லவா?

விளக்கம் - ஆதிசேஷன் மீது தனது திருவடிகளை எப்போதும் வைத்தபடி உள்ளான்; கருடனின் திருக்கரங்களின் தன்னுடைய திருவடிகளை வைத்தபடி உள்ளான்; கற்கள் பதிக்கப்பட்ட மேடையில் தனது திருவடிகளை வைத்துள்ளான். இந்த இடங்களில் திருவடிகள் உள்ளதைக் காட்டிலும் பாதுகையின் மீது திருவடிகள் உள்ளபோது, மேலும் அழகும் மேன்மையும் பெறுகின்றன. ஆகவே பாதுகைக்கு சிறப்பு அதிகம் என்றார்.

89 பரஸ்ய பும்ஸ: பரமம் பதம் தத்

பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே த்வம்

அந்யாத்ருசாம் வ்யோமஸதாம் பதாநி

த்வயி ஆயதந்தே யதிதம் ந சித்ரம்

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! மிகவும் உயர்ந்ததும், புகழை உடையதும் ஆகிய பரமபுருஷனின் திருவடிகளை எப்போதும் நீ கொண்டுள்ளாய். அப்படி உள்ள பகவானுக்கு அடங்கிய அனைத்து தேவர்களின் ஸ்தானங்களும் உன்னை அண்டியே உள்ளதில் வியப்பு என்ன உள்ளது?

விளக்கம் - நம்பெருமாளின் திருவடிகளே பாதுகையைச் சார்ந்து உள்ளபோது, நம்பெருமாளின் திருவடிகளைச் சார்ந்துள்ள தேவர்களைப் பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமா?

90 பாதௌ முராரே: சரணம் ப்ரஜாநாம்

தயோ: தத் ஏவ அஸி பதாவநி த்வம்

சரண்யதாயா: த்வம் அநந்ய ரக்ஷா

ஸம்த்ருச்யஸே விச்ரம் பூமி: ஏகா

பொருள் - முரன் என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகையே! இந்த உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்றும் திறன் உள்ளது பெரியபெருமானின் திருவடிகளே ஆகும். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த திருவடிகளையே காப்பாற்றுபவளாக நீ உள்ளாய். உன்னைக் காப்பாற்ற வேறு யாரும் அவசியம் இல்லை. ஆகவே “காப்பாற்றுதல்” என்ற செயல் உன்னிடம் தங்கிவிட்டது போலும்.

விளக்கம் - நம் போன்றவர்களுக்கு ரக்ஷையாக உள்ளது நம்பெருமானின் திருவடிகளே ஆகும். ஆனால் அந்தத் திருவடிகளையே பாதுகாதேவி காக்கிறாள் என்றால், அவளைக் காப்பதற்கு யாரும் அவசியம் இல்லை என்றாகிறது அல்லவா? ஆக, பாதுகாப்பு என்பது பாதுகையிடம் அடிமையாக உள்ளது எனலாம்.

91 அந்யேஷு பத்மா கமலாசந அத்யை:

ரங்கேஷு ரங்காதிபதே: ச்ரிதேஷு

பதாவநி த்வாம் அதிகம்ய ஜாதம்

பதம் முராரே: அதிதைவதம் ந:

பொருள் - உயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைத் தவிர்த்து அவனது மற்ற உறுப்புக்களில் மஹாலக்ஷ்மி, ப்ரம்மன் போன்றோர் உள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் அடைந்து, வணங்கும் அவனது திருவடிகளோ உன்னை அடைந்தது. இதனால் நீ எங்களுக்கு ஆராதிக்க ஏற்றவளாக உள்ளாய்.

விளக்கம் - பெரியபெருமானின் பல்வேறு அவயவங்களில் (உடல் உறுப்புகள்) மஹாலக்ஷ்மி, ப்ரம்மன், ருத்ரன் என்று பலரும் உள்ளனர். ஆயினும் அவர்களை அண்டிய அந்த அவயவங்களுக்கு எந்தப் பெருமையும் உண்டாகவில்லை. ஆனால் அவன் திருவடியானது பாதுகையை அண்டியது. அதன் விளைவு - மற்ற அவயவங்களைவிட மிகவும் உயர்வு பெற்றது. ஆக, பாதுகையை அண்டியவர்கள் தாமாகவே உயர்வார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

92 சுஷணம் ஸரோஜ ஈசுஷண பாதுகே ய:

க்ருதாதர: கிம்குருதே பவத்யா:

அகிஞ்சநஸ்யாபி பவந்தி சீக்ரம்

ப்ருகிங்கரா: தஸ்ய புரந்தராத்யா

பொருள் - தாமரை போன்று அழகாக மலர்ந்த திருக்கண்களை உடைய பெரியபெருமாளின் பாதுகையே! யார் ஒருவன் மிகவும் மகிழ்வுடன் உனக்கு சிறிது நேரம் கைங்கர்யம் செய்தானோ அவன் ஒன்றுமே அறியாத மனிதனாக இருந்தாலும் - அவனது புருவ அசைவைக் கண்டு அவனுக்கு அடிமைத் தொழில் செய்பவர்களாக இந்திரன் முதலானோர் ஆகின்றனர்.

விளக்கம் - யார் இருவன் மிகவும் மகிழ்ந்து பாதுகைக்குக் கைங்கர்யம் செய்கிறானோ, அவனுக்கு இந்தரன் உட்பட தேவர்கள் அனைவரும் பணி புரிகின்றனர். அவனது புருவம் அசைவதைக் கண்டு, குறிப்பறிந்து நடக்கின்றனர்.

93 வஹந்தி யே மாதவ பாதுகே த்வாம்

ஊஹ்யந்த ஏதே திவி நிர்விகாதா:

ஹம்ஸேந நித்யம் சரதப்ர பாஸா

கைலாஸ கௌரேண ககுத்மதா வா

பொருள் - மாதவனின் பாதுகையே! உன்னை யார் தங்கள் தலையில் மிகுந்த பக்தியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் எந்தவிதமான தடையும் அடைவதில்லை. ஆகாயத்தில் உள்ள சரத் கால மேகம் போன்ற நிறம் உடைய ஹம்ஸம் அல்லது கைலாயம் போன்ற வெண்மையான நிறம் கொண்ட ரிஷபம் மீது ஏறியபடி செல்கின்றனர்.

விளக்கம் - பாதுகைக்குத் தங்கள் தலையை யார் ஒருவன் வாஹனமாக அளிக்கிறானோ, அவனது நிலை கூறப்படுகிறது. ஹம்ஸம் என்பது ப்ரம்மனின் வாஹனம் ஆகும். ரிஷபம் என்பது ருத்ரனின் வாஹனம் ஆகும். ஆக, பாதுகையைத் தலையில் ஏற்றவன் ப்ரம்ம பதவியோ, ருத்ரப் பதவியோ அடைந்துவிடுகிறான் என்று கருத்து. ஹம்ஸம் ஆகாயத்தில் உள்ளதால் ஆகாயத்தையும், ரிஷபம் கைலாயத்தில் உள்ளதால் கைலாயத்தையும் ஸ்வாமி தேசிகள் கூறுகிறார்.

94 ருத்ரம்: ச்ரித: தேவகண: ஸருத்ர:

பத்மாஸநம் ஸ: அபி ச பத்மநாபம்

ஸ த்வாம் அநந்த: ந புந: த்வம் அந்யம்

க ஏஷ பாதாவநி தே ப்ரபாவ:

பொருள் - பாதுகையே! தேவர்களின் கூட்டம் தங்களின் பாதுகாப்புக்காக சிவனை அடைந்தது. சிவன் ப்ரம்மனை அடைந்தார், ப்ரம்மன் தாமரை மலரைத் திருநாபியில் வைத்த பெரியபெருமானை அடைந்தார். அனைத்து இடத்திலும் எப்போதும் உள்ள பெரியபெருமாள் உன்னை அடைந்தான். நீ உனது பாதுகாப்புக்காக யாரையும் அடையவில்லை. இப்படிப்பட்டது அல்லவா உனது பெருமை?

விளக்கம் - தேவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் சிவன். சிவனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் ப்ரம்மன். ப்ரம்மனைக் காட்டிலும் மேன்மை பெற்றவன் பெரியபெருமாள். அந்தப் பெரியபெருமாள் அண்டுவது பாதுகை என்பதால், பாதுகைக்கு மேன்மை மிகவும் அதிகம் என்றார்.

95 பரஸ்ய தாம்ந: ப்ரதிபாதந அர்ஹாம்

வதந்தி வித்யாம் மணிபாதுகே த்வாம்

யத: தவ ஏவ அதிகமே ப்ரஜாநாம்

தூரீபவதி உத்தர பூர்வம் அம்ஹ:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! பெரியவர்கள் உன்னையே மிகவும் உயர்ந்த தேஜஸ் என்னும் பெரியபெருமாள் அனைவருக்கும் அளிக்கத் தகுதியான ஞானம் என்று (பக்தி , ப்ரபத்தி) கூறுகின்றனர். உன் மூலமாக பத்தி-ப்ரபத்திக்கு முன்பு செய்த பாவங்களும், பின்னே செய்ய உள்ள பாவங்களும் விலகி ஓடுகின்றன.

விளக்கம் - ஒருவன் பக்தி அல்லது ப்ரபத்தி செய்யும்போது அவனது பாவங்கள் அனைத்தையும் பெரியபெருமாள் நீக்கிவிடுவதாக சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், பக்தி-ப்ரபத்தி போன்ற உபாயங்கள் அவசியமில்லை; பாதுகையைத் தலையில் ஏற்பதால் ஒருவன் பாவங்கள் அழிந்து விடுகின்றன என்றார்.

96 தந்யா முகுந்தஸ்ய பத அநுஷங்காத்

தநீயதா யேந ஸமர்ச்சிதா த்வம்

வாஸ: ததீய: மணிபாதரஷே

லக்ஷ்மயா அளகாமபி அதரீகரோதி

பொருள் - இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! நீ பெரியபெருமாளின் தொடர்பு கொண்ட காரணத்தினால் அனைத்துச் செல்வங்களும் பெற்றுள்ளாய். இப்படிப்பட்ட உன்னை ஆராதிக்கும் ஒருவனின் வீடானது, அனைத்து செல்வங்களையும் பெற்று, குபேரனின் பட்டணத்தையும் விட மேம்பட்டு உள்ளது.

விளக்கம் - யார் எதனை வேண்டுகிறார்களோ அதனைப் பாதுகைகள் அளித்துவிடுவதாகக் கூறுகிறார். செல்வத்தை விரும்புவவர்களுக்கு, போதுமான செல்வம் அளிக்கிறது. இதனால் அவர்களின் வீடுகள் குபேரபுரியையே தாழ்ச்செய்யும் அளவிற்கு செல்வத்தால் உயர்கின்றன.

97 பதேந விஷ்ணோ கிமுத இதரேஷாம்

விஸ்ருஜ்ய ஸங்கம் ஸமுபாஸ்தே த்வாம்

கரோஷி தாந் கிம் த்வம் அபேத காமாந்

காலேந பாதாவநி ஸத்யகாமாந்

பொருள் - பெரியபெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஒரு சிலர் பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை அண்டிய பின்னர், மற்ற பலன்களை (பெரியபெருமாள் கூட வேண்டாம் என்று எண்ணி) கை விட்டு, உன்னை மட்டுமே ஆராதிக்கக்கூடும். இப்படியாக அனைத்து ஆசைகளையும் துறப்பவர்களுக்கு என்றும் நிலை பெற்றிருக்கும்படியாக உள்ள பொருள்களை (பரமபதத்தில்) அனுபவிக்கும்படியாக நீ ஏன் செய்கிறாய்?

விளக்கம் (பாவம் இல்லை) பரமபதத்தை அடைந்தவர்களுக்கு அபஹதபாப்மா -, விஜர: (கிழட்டுத்தன்மை இல்லை(, விம்ருத்யு(மரணம் இல்லை) :, விசோகேசோகம்) : இல்லை(, விஜிதத்ஸபசி) :, தாகம் இல்லை(, அபிபாஸஅனுபவிக்கும் பொருள்) : அழிவதில்லை(, ஸத்யகாம : - :மற்றும் ஸத்யஸங்கல்ப (வேண்டுவது நிறைவேறுகிறது) என்ற எட்டு தன்மைகளும் வந்து சேர்கின்றனஆசைகளை ஒழித்து இங்கு வந்தவர்கள் . ஸத்யகாமந் எனப் பெயர் பெறுவது வேடிக்கையாக உள்ளதுஇப்படி நீ ஏன் . செய்கிறாய்?

98 அப்யாஸ யோகேந நிக்ருஹ்யமாணை:

அந்தர்முகை: ஆத்மவித: மநோபி:

மாத: த்வயா குப்த பதம் ப்ரபாவாத்

அந்வேஷயந்தி ஆகமிகம் நிதாநம்

பொருள் - பெரியபெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஆத்மாவைக் குறித்த ஞானம் உள்ளவர்கள், அன்றாடம் செய்யப்பட்ட த்யானம் மூலம் நன்கு வசப்படுத்தப்பட்ட மனம் கொண்டு ஜீவ-பரமாத்மாவையே த்யானித்தபடி உள்ளனர். இதன் மூலம் - உனது சக்தியால் மட்டுமே காப்பாற்றப்படும் திருவடிகளைக் கொண்டவனும், வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள புதையல் போன்றும் உள்ள பெரியபெருமானைத் த்யானிக்கின்றனர்.

விளக்கம் - ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் பற்றி நன்கு உணர்ந்தவர்கள் பாதுகையைத் தங்கள் சிந்தையில் வைத்து எப்போதும் த்யானித்தபடி உள்ளனர். இதன் விளைவாக ., அவர்கள் சிந்தனையில், அந்தப் பாதுகையால் காப்பாற்றப்படும் திருவடிகளைக் கொண்ட பெரியபெருமாள் தானாகவே வந்து நிற்கிறான். அவனைத் த்யானம் . செய்கின்றனர்.

99 மூர்த்தநா ததாநாம் மணிபாதுகே த்வாம்

உத்தம்ஸிதம் வா புருஷம் பவத்யா

வதந்தி கேசித் வயமாமநாம:

த்வாம் ஏவ ஸாஷாத் அதிதைவதம் ந:

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக் கற்கள் கொண்டு இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஒரு சிலர் பெரியபெருமானைச் சுமந்து கொண்டுள்ள உன்னை ஆராதிக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் உன்னை அணிந்துள்ள பெரியபெருமானை ஆராதிக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் நாங்கள் உன்னையே அனைத்துப் பலன்களும் அளிக்க வல்லவளாக ஏற்கிறோம்.

விளக்கம் - பாதுகை என்பது ஆசார்யனுக்குச் சமானம் என்பது பொதுவான கருத்து. இங்கு ஆசார்யனுக்கு முக்யத்வமா அல்லது பெரியபெருமானுக்கு முக்யத்வமா என்னும் சந்தேகம் எழுகிறது. இதற்குத் தெளிவான விடையை மதுரகவியாழ்வார் - தேவு மற்று அறியேன் - என்று முன்பே கூறியுள்ளார். இதனை அடியொட்டி ஸ்வாமி தேசிகனும் தான் பாதுகையையே ஏற்பதாகக் கூறுகிறார்.

100 மூர்த்நா ஸதாம் அதஸ்தாத் உபரி ச விஷ்ணோ: பதேந ஸங்கடிதாம்
அதவீயஸீம் விமுக்தே: பதவீம் அவயந்தி பாதுகே பவதீம்

பொருள் - பாதுகையே! நீ உனது கீழ்ப்பகுதியில் பெரியவர்களின் தலைகளுடன் சேர்க்கப்படுகிறாய். மேற்புறம் நம்பெருமாளின் திருவடிகளுடன் சேர்க்கப்படுகிறாய். இப்படிப்பட்ட உன்னை மோசடித்திற்கு உண்டாகிய மிகவும் எளிய வழியாகவே கொள்கிறார்கள்.

விளக்கம் - நல்லவர்களின் தலைக்கும் நம்பெருமாளின் திருவடிகளுக்கும் பாதுகையானது பாலமாக உள்ளது. உடலை விட்டு ஜீவன் பிரியும்போது, தலை மூலமாக வெளியேறும் ஜீவன், அர்ச்சிராதி மார்க்கமாக மோசடி அடைகிறது என்பது பொதுவான கருத்து. இங்கு மோசடி என்பதைத் திருவடிகள் எனக் கூறுகிறார். ஆக, ஜீவன் தலை வழியாகப் பிரிந்து, மோசடிமாகிய நம்பெருமாளின் திருவடிகளை அடைவதற்குப் பாலமாக பாதுகை உள்ளது என்று மறைமுகமாகக் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம்.

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

ப்ரபாவ பத்ததி ஸம்பூர்ணம்

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்